

UNIVERSITAT ■ CULTURA ■ LLIBRES

BUO

www.vives.org | NÚMERO 6 | TARDOR 2010

Ivana Gasulla

Investigadora de l'iTEAM de la UPV

**«El futur d'Internet
és una fibra òptica
més potent»**

**La dona a la universitat: majoria
d'alumnes, minoria docent**

**El llibre digital, paradigma
de la tecnologia disruptiva**

UNIVERciutats
Elx i Lleida

Subscriu-te!

E-BUC.COM

LLIBRERIA ELECTRÒNICA UNIVERSITÀRIA [6.000 títols | 5.000 autors | 500 col·leccions]

BUC UNIVERSITAT ■ CULTURA ■ LLIBRES

Revista de la Xarxa Vives d'Universitats
Número 6 | Tardor 2010

DIRECTOR: Josep Terradellas

EDITOR: Joan Vives

CAP DE REDACCIÓ: Ximo Górriz

CONSELL DE REDACCIÓ: Mª Teresa Albero, Montserrat Ayats (UVic), Ignasi Casadesús, Jaume Llambrich (URV), Joan Baptista Peiró (UPV), Marc Permanyer (UPF), Maite Simon (UV), Carles Targa (URL)

CONSELL ASSESSOR: Javier Barrycoa (UAO), Josep Ramon Giner (UA), Univers Bertrana (UdA), Joan Carles Marset (UAB), Pere Quetglas (UB), Francesc Ten (UdG), Antoni Bernat (UIB), Javier Quintano (UIC), M. Carme Pinyana (UJI), Xavier de Castro (UdL), Mª Teresa Pérez (UMH), Lluís Pastor (UOC), Nicolas Marty (UPVD), Jordi Prats (UPC), Consuelo Lario (UPV), Àngels Ingla (UPF), Antoni Furió (UV)

REVISIÓ CATALOGRÀFICA: Biblioteca-Centre de Documentació de la Universitat Jaume I

BUC no es fa responsable de les opinions expressades pels seus col·laboradors.

PRODUCCIÓ EDITORIAL: Ara Llibres, s.c.c.l. - www.ara.cat

DISSENY ORIGINAL: diagramadg.com / Cristina Serrano

FOTOGRAFIA DE PORTADA: Sergi Briet

IMPRESSIÓ: Gramagraf, s.c.c.l.

ISSN: 1888-7414

DIPÒSIT LEGAL: B-19610-2008

EDITA:

Xarxa Vives d'Universitats

Edifici Àgora
Universitat Jaume I
12071 Castelló de la Plana
buc@vives.org
www.vives.org

Xarxa Vives
d'universitats

Amb el suport de:

**Generalitat
de Catalunya**

**Govern
de les Illes Balears**
Conselleria
d'Educació i Cultura

SUMARI

02 EL REPORTATGE

La dona a la universitat: majoria d'alumnes, minoria docent

06 NOVETATS EDITORIALS

07 GENERALITATS

07 FILOSOFIA

07 RELIGIÓ, TEOLOGIA

08 CIÈNCIES SOCIALS

16 CIÈNCIES PURES, EXACTES, NATURALS

19 CIÈNCIES APLICADES, MEDICINA, TÈCNICA

22 ART, BELLES ARTS, ESPORTS

31 LINGÜÍSTICA, LITERATURA, FILOLOGIA

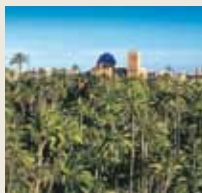
38 GEOGRAFIA, BIOGRAFIA, HISTÒRIA

46 REVISTES

11 IDEES I EMPRENEDORS

Les vegueries ja tenen representació als mitjans de comunicació

12 UNIVERciutats Elx i Lleida

34 L'ENTREVISTA

Ivana Gasulla
«El futur d'Internet és una fibra òptica més potent»

42 LA CRÒNICA

El llibre digital, paradigma de la tecnologia disruptiva

EDITORIAL

La universitat creix amb les dones

Les dones han començat a assolir el paper que la història sempre els havia negat. El gran canvi del rol social de la meitat de la població és la gran notícia silenciosa de les darreres dècades. La noció d'igualtat d'oportunitats ha avançat, sempre amb entrebancs, fins a fer possible la incorporació massiva de la dona al món del treball... i a la universitat. Més enllà d'estadístiques, la rellevància de la dona en la nostra societat creix i la seva aportació és especialment interessant en àmbits com l'acadèmic, com es fa palès en un dels reportatges d'aquest número 6 de BUC. Avui dia i en general, les dones són majoria entre l'alumnat de les universitats de la Xarxa Vives i han registrat un avanç espectacular en el col·lectiu docent. No obstant això, una excepció es troba en les universitats politècniques on les dones només són majoria al col·lectiu del Personal d'Administració i Serveis.

Un bon exemple d'aquest paper protagonista de les dones és el d'Ivana Gasulla, investigadora de l'Institut de Telecomunicacions i Aplicacions Multimèdia (iTEAM) de la Universitat Politècnica de València, protagonista de l'entrevista central. Membre d'un equip de recerca en el camp de les noves tecnologies, Gasulla simbolitza la nova generació de joves investigadors –homes i dones– que treballen en els àmbits més diversos, units per l'esperit del servei a la societat. Convençuts que la seva tasca quotidiana mereix el reconeixement general, perquè és útil i interessa a tothom.

Del màxim interès social és també un altre dels temes que es tracten en aquest número de la revista. Josep M. Vinyes, editor de l'Enciclopèdia.cat, analitza la irrupció del llibre digital com a fenomen que canvia les pautes de consum de la informació i implica un nou paradigma en el món de l'edició.

Però a més, i com sempre, en les pàgines següents trobareu altres continguts d'interès com la secció «Univerciutats», dedicada aquest cop a Lleida i Elx... o les interessants «Lectures de...», acompanyades de les novetats editorials més interessants, fruit de la producció científica de les universitats. Un ventall de propostes de lectures d'interès per a persones com vosaltres –benvolgut lector, benvolguda lectora–, siguin els que siguin els vostres interessos.

Antoni Giró Roca
President de la Xarxa Vives d'Universitats
Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya

EL REPORTATGE

La dona a la universitat: majoria d'alumnes, minoria docent

Enguany es commemoren els 100 anys des que es va reconèixer el dret a les dones d'assistir a la universitat. Avui dia les coses han canviat molt i les dones són majoria en l'alumnat de les universitats de la Xarxa Vives. Significativament, però, la presència femenina és minoritària en el personal docent i investigador, tot i que ha crescut en els darrers anys.

Les dades són encoratjadores: la presència de dones a les 21 universitats que conformen la Xarxa Vives ha augmentat els darrers anys, tant en l'alumnat com en el personal docent i investigador. A més, quasi la totalitat dels centres dedica gran part dels seus esforços a l'estudi de la qüestió de gènere, amb especial atenció a la situació de la dona, així com a vetllar per la igualtat d'oportunitats dins de la comunitat universitària.

Amb organismes específics com observatoris o comissions d'igualtat, càtedres i instituts dedicats a la recerca en aquesta àrea i plans d'igualtat ja aprovats, pendents de fer-ho, en execució, o fins i tot renovats, les universitats de la Xarxa treballen formalment per combatre l'anomenat «sostre de vidre» que impedeix la promoció de la dona i genera una situació de minoria femenina als càrrecs docents i investigadors i, més notablement, al govern del sistema universitari.

Com a dada testimonial, només hi ha 5 rectores dones davant els 16 rectors homes del total de les 21 universitats de la Xarxa Vives. A Espanya, el percentatge és encara inferior, donat que hi ha 10 rectores dones del total de les 77 universitats que hi ha a l'estat espanyol. Recentment ha mort Rosa Virós, qui va ser la primera rectora de la Xarxa Vives,

concretament a la Universitat Pompeu Fabra. A més, Virós va presidir la Xarxa en el segon semestre de 2002.

Les dades parlen

El 55,8% dels alumnes de les universitats que pertanyen a la Xarxa Vives són dones, al voltant de cinc punts percentuals per sobre de les dades corresponents al curs 2004-2005. Algunes universitats passen, fins i tot, del 60%, com és el cas de la Universitat d'Andorra (67,8%), la Universitat Internacional de Catalunya (65,2%), la Universitat de Vic (63,1%), la Universitat de Barcelona (62,8%), i la Universitat de València, així com la Universitat Autònoma de Barcelona, ambdues al voltant del 61%.

Per sota del 50% de presència femenina al seu alumnat es troba la Universitat Miguel Hernández d'Elx (49,1%) i les politècniques: la Politècnica de València està en el 36,5% mentre que la Politècnica de Catalunya se situa en el 30,9%. Aquestes dades deixen palès el fet que les dones continuen sent minoria en moltes carreres que encara es consideren «masculinitzades», com són les carreres tècniques i les enginyeries. Malgrat el creixement d'alumnat femení en les universitats politècniques, encara són minoria a causa de, segons s'apunta des d'algunes unitats d'igualtat, al procés socialitzador diferencial per raó de gènere que atribueix habilitats per sexe. Com apuntava Esther Giménez-Salinas, rectora de la Universitat Ramon Llull, a la compareixença al Parlament de la Comissió dels Drets de les Dones fa dos anys: «les dones fem carreres lligades a la famosa frase 'tenir cura de' o 'estar al servei de', carreres molt lligades al servei i que en alguns països no són ni carreres universitàries; no és que siguin menys importants però no es comptabilitzarien dins el percentatge de dones a la universitat».

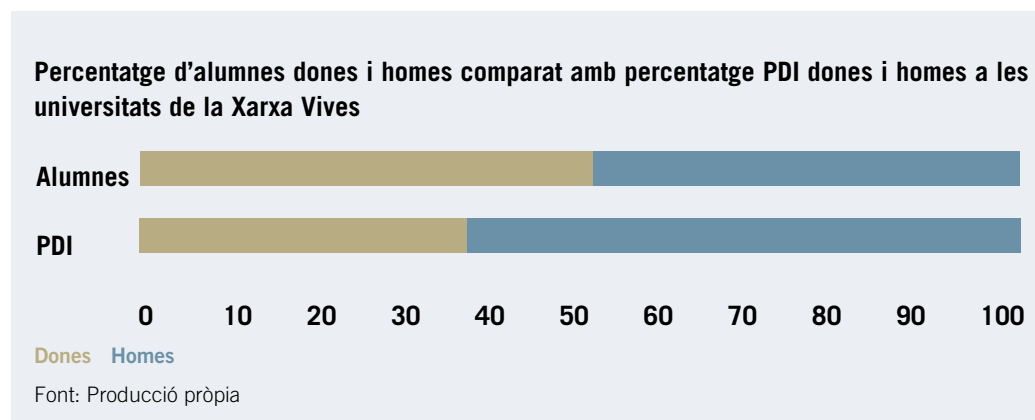
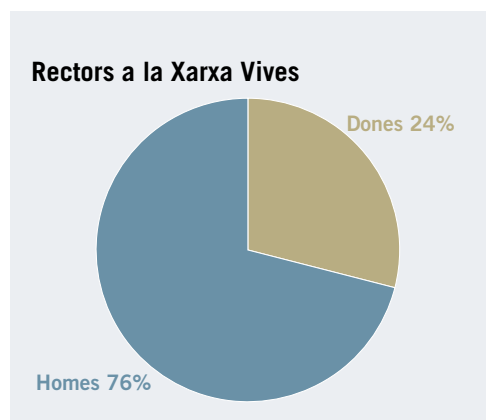
D'altra banda, les dades corresponents a la radiografia del personal docent i investigador (PDI) també presenten un creixement del percentatge femení respecte als darrers anys. Si actualment el 38,4% del PDI són

dones a les universitats de la Xarxa Vives, fa cinc anys el percentatge descendia fins al 34% i fins a prop del 32% l'any 2000.

Els percentatges més elevats de dones docents i investigadores els presenten la Universitat d'Andorra (50,8%), la Universitat de Vic (48,3%), la Universitat Abat Oliba CEU (45,26%) i la Universitat de Barcelona (43,6%). Per baix del 30% de representació femenina en el PDI, trobem, una vegada més, les politècniques: la Universitat Politècnica de Catalunya té un 77,6% d'homes davant el 22,5% de dones com a personal docent i investigador i la Universitat Politècnica de València arriba al 28,4% de dones davant el 71,6% d'homes.

El cas de les politècniques té les seues pròpies particularitats per la gran representació masculina. Com reconeixia la vicerectora de la Politècnica de Catalunya, Marisol Marqués, al Parlament: «és evident que cal potenciar la presència de dones, especialment pel que fa a la incorporació a les direccions de departament». La bona notícia és que la tendència és positiva. A la UPC el nombre i el percentatge de dones elegides per formar part del claustre universitari ha augmentat en la majoria dels sectors respecte l'últim procés electoral: PDI funcionari doctors, PDI funcionari no doctors, PDI contractat, professorat associat i PDI en formació. A més, en els equips directius de centres docents i departaments de la

Del 1910 al 2010

Aquest curs s'ha commemorat el centenari de l'aprovació de la Reial Ordre que eliminava les barreres que obstaculitzaven l'accés de les dones a la universitat pública, en igualtat de condicions.

Abans d'aquell històric 1910, només 36 dones a tot Espanya havien aconseguit una llicenciatura, sempre amb una autorització especial emesa pel consell de ministres i assistint a classe amb un acompanyant. Això en el millor dels casos. És ben conegut el cas de Concepción Arenal, qui l'any 1841 va començar a assistir com a oient a les classes de Dret a la Universidad Complutense de Madrid, a les què es va veure obligada a anar disfressada d'home. Maria Elena Maseras va ser la primera dona catalana a matricular-se a la universitat. El 1872 es va matricular a Medicina, a la Universitat de Barcelona.

El camí cap a la normalització de la presència de la dona a la universitat i al món científic i acadèmic ha estat lent, ple d'obstacles i passos enrere. A les portes de tancar la primera dècada del segle XXI, la gran majoria de les universitats de la Xarxa Vives dediquen part dels esforços i dels recursos a la recerca de la qüestió de gènere, així com a treballar per garantir la igualtat d'oportunitats per a homes i dones dins de la comunitat universitària.

Una de les principals eines palpables en aquest camí és el Pla d'Igualtat, en el qual prop del 70% dels centres de la Xarxa Vives està treballant actualment. Per a elaborar i executar aquest Pla, la majoria de les universitats han creat un organisme o un grup de treball específic que sol anomenar-se «Observatori d'Igualtat» o «per a la Igualtat d'Oportunitats», però que també rep altres noms com «Oficina d'Igualtat» o «Comissió d'Igualtat», entre altres.

En el cas de la Universitat Internacional de Catalunya s'ha constituït un Institut d'Estudis Superiors de la Família, des d'on impulsen estudis al respecte. Pel que fa a la Universitat Abat Oliba CEU, sí que disposen d'una Comissió d'Igualtat i adverteixen al seu Pla d'Igualtat (2010-2012) que el centre treballa per donar suport a la igualtat d'oportunitats per a homes i dones en l'àmbit laboral, però que la paritat i les quotes impliquen un altre tipus de discriminació, l'anomenada positiva, també a causa d'una qüestió de sexe i de la què ells se salvaguarden.

Quant a les universitats de fora del territori de l'estat espanyol, la Universitat d'Andorra en aquests moments no té creat un observatori, mentre que la Universitat de Sàsser sí que disposa d'un organisme dedicat a vetllar per la igualtat d'oportunitats per a dones i homes, que anomena «Pari Opportunità». Per la seua banda, la Universitat de Perpinyà Via Domitia, a França, no compta amb cap organisme per a la igualtat ni treballa en cap pla, però actualment està en contacte amb els laboratoris de Girona per intentar dinamitzar aquesta temàtica, així com amb l'anomenat «idem-Question de genre» de Perpinyà.

UPC també s'ha detectat un increment del nombre de dones. En aquest curs 2009-2010, s'ha incorporat una nova directora de departament.

L'«efecte tísica»

Tot i aquesta dada positiva, és cert que el percentatge de PDI femení encara es troba molt per baix del corresponent a l'alumnat conformat per dones dins les mateixes universitats. El 38,4% de dones docents i investigadores davant el 55,8% de dones alumnes palesen l'anomenat «efecte tísica», que es fa encara més evident si recollim la dada del percentatge de dones catedràtiques, al voltant del 16%.

Què succeeix, doncs, perquè la majoria de dones alumnes i la majoria de dones titulades passen a ser una minoria cada vegada més reduïda a mesura que pugem l'escalafó? Esther Giménez-Salinas constata al Parlament que les dones comencen la carrera en majoria, la finalitzen en una majoria més àmplia, estudien doctorats al voltant del 50% i en arribar a titular d'escola o titular universitària comença la tísica, fins que al final, a l'àmbit de catedràtica, se situen clarament per sota del 20%. «No podem dir que sigui una situació esporàdica, sinó que és permanent i passa en tots els camps, però d'una forma especialment dramàtica en el camp de la universitat», explica la rectora de la Ramon Llull i presidenta de la Comissió no permanent Dona i Ciència, del Consell Interuniversitari de Catalunya. En el temps, la situació respecte a les dones catedràtiques ha variat molt poc, ja que fa anys que es mou entre el 15% i el 20%. Fins i tot en les carreres teòricament més feminitzades la situació de les càtedres no varia i són ocupades en una gran majoria per homes, assegura Giménez-Salinas.

Plans d'igualtat

A demanda de la Comissió Dona i Ciència, el 21 d'abril del 2006, el Consell Interuniversitari de Catalunya va instar, de manera oficial, que totes les universitats catalanes iniciaren l'elaboració d'un pla d'igualtat entre homes i dones, i que aquest fóra redactat abans de finals de l'any 2007.

Un pla d'igualtat passa per un primer moment en què es pren la iniciativa de portar-lo a terme, la creació d'unitats d'igualtat i la designació de les persones responsables. Després cal conèixer el diagnòstic de la situació de partida i la definició de la política institucional, dels objectius de millora i del pla d'acció, fins a l'execució i el seguiment de les accions i, finalment, es fa l'avaluació del pla, dels seus resultats i del grau d'assoliment dels objectius.

La universitat més avançada i impulsora en aquest sentit és la Universitat Autònoma de Barcelona, que ja està treballant en el «segon pla d'acció per a la igualtat entre homes i dones 2008-2012». Cal destacar la tasca de la Universitat Rovira i Virgili, que també té en vigor un pla d'igualtat i compta, a més, amb un Observatori de la Igualtat. La Universitat de Barcelona en aquests moments està revisant el seu pla d'igualtat per poder-ne elaborar un nou per al proper bienni, mentre que la Universitat Politècnica de Catalunya té un pla director 2007-2010 prorrogat un any més, fins a finals del 2011. Per la seua banda, la Universitat Pompeu Fabra ha previst fer una avaluació a finals d'enguany del seu pla d'igualtat Isabel de Villena 2008-2010, a fi de proposar-ne un nou al Consell de Govern per al bienni 2011-2013.

En una altra fase es troben la Universitat d'Andorra i la de Perpinyà Via Domitia, que encara no tenen plantejat dissenyar un pla d'actuació d'aquestes característiques. La Universitat Politècnica de València tampoc no en té actualment cap en funcionament però treballen per aprovar el document «Observatori d'Igualtat. Anàlisi i proposta per a la seua creació a la UPV»; una vegada aprovat el document, s'elaborarà el pla d'igualtat d'oportunitats. La Universitat de les Illes Balears preveu que el pla d'igualtat s'aprove en Consell de Govern

a finals d'any, una vegada negociat amb els sindicats; de la mateixa manera que la Universitat Miguel Hernández d'Elx té un esborrany pendent d'aprovació.

Recerca

Introduir la perspectiva de gènere i els estudis sobre les dones, la seua història i la seua contribució en tots els àmbits al desenvolupament del coneixement, així com en totes les disciplines i especialitats i en els plans estratègics de recerca, és el repte que tenen actualment les universitats de parla catalana. Per això cada vegada hi ha més càtedres sobre gènere i feminisme, més formació permanent del professorat en perspectiva de gènere i més mòduls o cursos específics en relació a aquests temes.

Alhora, el suport a la investigació de les dones i sobre les dones i la creació d'ajuts específics per als projectes que promouen la igualtat material de dones i homes, faciliten l'eliminació de les discriminacions envers elles, n'afavoreixen la millora de la seua situació en el camp de la recerca i contribueixen a incrementar el coneixement en relació a l'aplicació de la perspectiva de gènere.

La pràctica totalitat de les universitats que pertanyen a la Xarxa Vives (20 de 21) tenen grups de recerca dedicats a temàtiques re-

ferents a la qüestió de gènere, en les diferents àrees del coneixement. Per tractar-se d'un tema summament transversal, apuntem ací les línies generals que podrien englobar tots els treballs realitzats o en curs: drets de les dones, discriminació i violència de gènere; l'educació, gènere i pensament; la memòria històrica i de creació de les dones; temps, treballs i condicions de vida; la dona TIC; gènere i malestars psicosocials i de salut; i espais i gènere.

Cal apuntar també que l'Institut Interuniversitari d'Estudis de Dones i Gènere és un Institut creat a partir de la col·laboració de diversos grups de recerca en temes de gènere, que pertanyen a set universitats catalanes (UB, UAB, UdG, UPF, UVic, URV i UPC). Aposta per la interacció entre acadèmiques i els moviments feministes, alhora que integra dones d'aquests moviments i de diverses associacions entre el professorat del Màster Oficial en Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania que s'ofereix des del curs 2007-2008.

La Càtedra UNESCO de Dones, Desenvolupament i Cultures, per la seua banda, té per objectiu fomentar els estudis de gènere en el panorama universitari i en la societat civil. Aquesta càtedra és compartida entre el Centre Dona i Literatura de la Universitat de Barcelona i el Centre d'Estudis Interdisciplinaris de la Dona de la Universitat de Vic.

Un bon exemple de la recerca en aquest àmbit són les universitats valencianes. En el cas de la Universitat Politècnica de València, es desenvolupen dos projectes denominats «Divers@» i «Ingeni@». El primer analitza la igualtat d'oportunitats i la diversitat de gènere en l'accés i la promoció de dones als equips directius d'organitzacions laborals i institucions públiques i privades, mentre que el segon estudia l'impacte social a l'enginyeria. La Universitat de València, per la seua banda, compta amb l'Institut Universitari d'Estudis de la Dona, el qual ofereix el Màster en Gènere i Polítiques d'Igualtat, així com el Doctorat en Estudis de Gènere. La Universitat Miguel Hernández d'Elx ha creat el grup de recerca «Economia, cultura i gènere», molt actiu en projectes dins d'aquest àmbit d'investigació. Pel que fa a la Universitat Jaume I, compten amb l'Institut Universitari d'Estudis Feministes i de Gènere, creat el 2009, a més del grup de recerca de la Fundació Isonomia, que treballa en diverses línies d'investigació que van des de les polítiques públiques d'igualtat a la violència de gènere.

Per Eva Ceres
Periodista
Fotografies: UIB

L'ofici que més m'agrada

M. Carme Pinyana i Garí
Editora
Universitat Jaume I

«Hi ha oficis que són bons perquè són de bon viure.» Joan Salvat Papasseit

Josep Maria Riera, al llibre *L'ofici d'editor*, desvetllava els misteris del món editorial i en què consisteix la feina d'editar. Açò era l'any 2004, quan ell ja havia posat els fonaments de la Comissió de Publicacions de la Xarxa Vives; havia estat president de l'actual UNE i director de l'editorial de la UAB. Segons Riera editar no és més que decidir i gestionar, amb diferents graus d'autonomia, tots els processos que conclouen amb la difusió i la distribució d'un llibre.

Però quin perfil té qui edita? Lingüístic? Humanístic? Econòmic i de gestió? Hi ha editores i editors universitaris amb aquests perfils, i amb altres com el dret o la psicologia. En tots els casos, el primer requisit per fer edició és l'afecció, o més encara, la passió pels llibres.

«La importància de l'edició universitària és rellevant i irrenunciable, i el seu manteniment hauria de considerar-se per damunt de si genera beneficis econòmics directes»

Jordi Berrio i Enric Saperas, al llibre *Els intel·lectuals, avui*, cataloguen l'edició com una professió intel·lectual, amb un seguit de característiques comunes que la identifiquen (conducta lingüística distintiva, formació universitària, exercici d'influència sobre institucions no intel·lectuals, supeditació a un públic culte...) i amb la innovació com a element central de la activitat: «Els intel·lectuals són els dipositaris del patrimoni cultural d'una nació, però al mateix temps són els únics que estan en disposició de modificar-la creativament i d'interpretar-la d'una manera renovadora» (p. 181).

La importància, doncs, de l'edició universitària és rellevant i irrenunciable, i el seu manteniment hauria de considerar-se per damunt de si genera beneficis econòmics directes a caixa. Fins i tot en les universitats de titularitat pública, com són la majoria, és comú que s'hagen de gestionar amb criteris d'empresa privada i direcció per objectius que aspiren a l'autofinançament. Aquest camí cap a la suposada racionalització de l'edició pública universitària, encetat fa vint anys, per desempallegar-nos del terme servei –que aleshores ens semblava un pèl pejoratiu–, ara cons-treny. Sembla necessari fer palés, i precisament en un context de crisi econòmica, que l'edició universitària i els editors i editores, mitjançant la inajornable renovació, oferim un important servei a la comunitat, que no pot prescindir-ne.

No em queda més que fer una abraçada enèrgica a dos col·legues, dos companys i mestres, que enguany deixen el seu despatx, però que no abandonen l'ofici que més els agrada: Joan Duran, editor de la Universitat de Barcelona, i Carlos Alonso, editor de la Universitat Autònoma de Barcelona.

SERVEIS EDITORIALS

Universitat Abat Oliba CEU
CEU Ediciones
A/e: jbarrayc@uao.es
www.ceu.es

Universitat d'Alacant
Servei de Publicacions
A/e: publicaciones@ua.es
http://publicaciones.ua.es

Universitat d'Andorra
A/e: uda@uda.ad
www.uda.ad

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Publicacions de la UAB/
Edicions UAB
A/e: sp@uab.cat
http://publicacions.uab.es

Universitat de Barcelona
Publicacions i Edicions de la
Universitat de Barcelona
A/e: comercial.edicions@ub.edu
www.publicacions.ub.es

Universitat de Girona
Servei de Publicacions
A/e: publicacions@udg.edu
www.udg.edu

Universitat de les Illes Balears
Edicions UIB
A/e: info.edicions@uib.es
http://edicions.uib.es

Universitat Internacional de Catalunya
Servei de Publicacions
A/e: publicacions@uic.es
www.uic.es

Universitat Jaume I
Publicacions de la Universitat Jaume I
A/e: publicacions@uji.es
www.tenda.uji.es

Universitat de Lleida
Edicions de la Universitat de Lleida
A/e: eip@eip.udl.es
www.publicacions.udl.cat

Universitat Miguel Hernández d'Elx
A/e: info@umh.es
www.umh.es

Universitat Oberta de Catalunya
Editorial UOC, SL
A/e: ediuoc@ediuoc.es
www.editorialuoc.com

Universitat de Perpinyà Via Domitia
Presses Universitaires de Perpignan
A/e: pup@univ-perp.fr
www.univ-perp.fr

Universitat Politècnica de Catalunya
Edicions de la Universitat
Politécnica de Catalunya, SL
A/e: edicions-upc@upc.es
www.edicionsupc.es

Universitat Politècnica de València
Editorial Universitat Politècnica de València
A/e: public@upvnet.upv.es
www.editorial.upv.es

Universitat Pompeu Fabra
Unitat d'Informació i Projectió Institucional
A/e: uipi@upf.edu
www.upf.edu

Universitat Ramon Llull
Gabinet de Comunicació de la URL
A/e: gabco@rektorat.url.edu
www.url.edu

Universitat Rovira i Virgili
Publicacions URV
A/e: publicacions@urv.cat
www.urv.cat/publicacions

Universitat de València
Publicacions de la Universitat de València
A/e: publicacions@uv.es
http://puv.uv.es

Universitat de Vic
Eumo Editorial
A/e: eumoeditorial@eumoeditorial.com
www.eumoeditorial.com

Maria Jesús Marco Galindo *et alii* (coords.)

Escanejant la informàtica

Escanejant la informàtica vol contribuir a l'explicació per a tots els públics de les diferents disciplines de la informàtica, les seues tècniques i les professions que s'hi associen, de manera similar a com ho faria un escàner de documents: amb una foto només de la superfície, tot i que prou detallada com per ser comprensible.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
252 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-9788-107-4 · 30 €

Amadeu Albós *et alii*
Signatura digital

Aquest manual presenta els aspectes més rellevants de la signatura digital, des dels conceptes més teòrics fins als més pràctics. Proporciona al lector una visió general, però acurada i rigorosa, de la signatura digital, del seu funcionament, de la seua aplicació, així com una avaluació de la seguretat que ofereix.

Sant Julià de Lòria: Universitat d'Andorra, 2009
64 pàg. · 24 x 17cm · Rústica
ISBN 978-99920-0-555-2 · 12 €

Nieves Muñoz Muñoz
Los ecos del banquete no escrito

Narrada en primera persona, és una ficció que representa el somni d'una nit i està configurada com un banquet paral·lel celebrat per un grup de dones en els buits que trobaven, mentre treballaven en els preparatius del Banquet platònic. Un homenatge a les grans absents; una metàfora sobre les dones que, al llarg dels segles, no pogueren dir perquè no tingueren veu.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 · 211 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8021-734-7 · 18 €

Claude-Brigitte Carcenac
El cristianisme, una mirada serena
Traducció d'Andreu Roca

L'autora ens parla sobre el cristianisme d'avui dia i se centra, sobretot, en l'Església i la moral catòliques. Explica els fonaments d'aquesta doctrina, com es va crear l'estructura eclesial que coneixem, les relacions entre Església i Estat, els valors catòlics, etc. Carcenac, des d'una mirada serena, contribueix a fer conèixer el cristianisme en la nostra societat.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic), 2010 · 176 pàg. · 11 x 18 cm · Rústica
978-84-9766-337-3 · 10 €

E-BUC.COM

Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana

L'edat mitjana en el cinema i en la novel·la històrica

Eds. Josep Lluís Martos i Marinela Garcia Sempere

Teories actuals de la traductologia

Frederic Chaume i Cristina Garcia de Toro

Caplletra 48
Primavera 2010

Monogràfic:
Francesc Eiximenis

L'anomenat "lo neutre". L'expressió de l'abstracció en català. Una aproximació diacrònica.

Josep Martines

Antonio Colom Gorgues
Evaluación de la rentabilidad de proyectos de inversión
 Aplicación a los sectores agrario y agroalimentario

L'objectiu general del llibre és ser útil en els aspectes més pràctics pels tècnics i professionals del sector agrari, agroalimentari i sectors d'inputs (matèries primeres, auxiliars, logística, etc.) i serveis generals, i al mateix temps un llibre de consulta per a aprendre i per a exercitar-se en el càlcul de la rendibilitat financera d'un projecte d'inversió.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2009 · 450 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8409-304-6 · 26 €

María José Gámez Fuentes (ed.)
Periodismo y violencia de género: tolerancia cero
 Miradas y propuestas desde Perú

L'aspecte més rellevant d'aquesta obra és la potencial transferibilitat a altres escenaris geogràfics i científics de les accions, les investigacions i les reflexions sobre el paper de la comunicació social, en general, i del periodisme, en particular, en l'eradicació de la violència contra les dones. S'hi aposta per una revisió sobre quina igualtat volem replantejar.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 · 126 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8021-750-7 · 12 €

Francesc-Andreu Martínez Gallego
Esperit d'associació
 Cooperativisme i mutualisme laics al País Valencià, 1834-1936

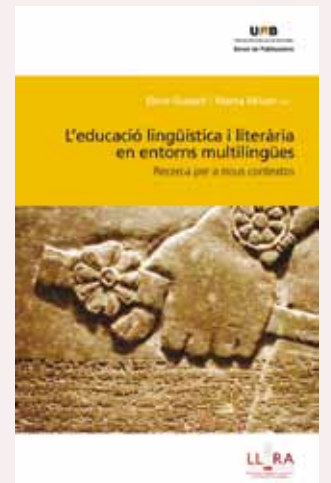
Aquest volum indaga i analitza un món de relacions associatives de les experiències valencianes en l'àmbit cooperatiu. L'estudi, ben documentat i millor resolt, descobreix una realitat que romaní oculta i ens explica com ha anat creixent la societat, tot fent indagacions en les fronteres del comunitarisme i els beneficis que es dedueixen de les pràctiques solidàries.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 368 pàg. · 16 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7627-0 · 20 €

Oriol Guasch, Marta Milian (eds.)
L'educació lingüística i literària en entorns multilingües
 Recerca per a nous contextos

Actes de les II Jornades de la Xarxa Llera sobre ensenyament i aprenentatge de la llengua i la literatura en entorns multilingües. Inclou una vintena d'activitats de recerca de sis àmbits temàtics: lectura i literatura, escriure per aprendre, reflexió gramatical, la segona llengua a l'aula, plurilingüisme a l'aula i identitats i motivació en entorns plurilingües.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 346 pàg. · 16 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2618-8 · 18 €

Toni Aira Foix
La comunicació política

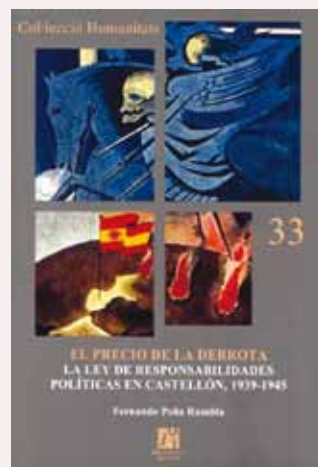
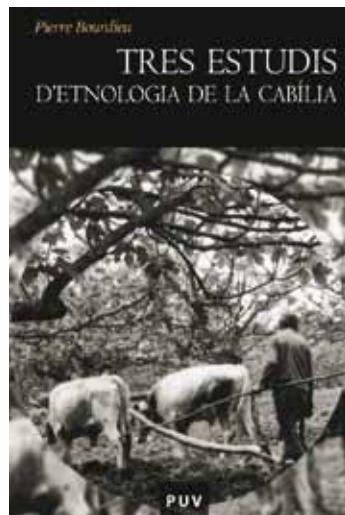
Com preparen els partits polítics la comunicació dels seus líders i els seus missatges? Fins a quin punt s'adapten a les necessitats d'una societat mediàtica i de l'espectacle? Amb una mirada incisiva i crítica, aquest llibre dona les claus per comprendre l'estreta i inevitable relació entre política i comunicació a les societats contemporànies.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
 84 pàg. · 12 x 17 cm · Rústica
 ISBN 978-84-9788-793-9 · 9 €

Pierre Bourdieu
Tres estudis d'etnologia de La Cabília

Pierre Bourdieu va realitzar el seu aprenentatge com a científic social i intel·lectual en l'Algèria francesa del conflicte colonial. Fruit d'aquesta experiència va nàixer aquest llibre, ara traduït al català. Es tracta de cerques antropològiques sobre el món berber algerià, redactades als anys seixanta, que sotmetien la crítica a un estructuralisme que regnava als mitjans intel·lectuals francesos.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 168 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7404-7 · 15 €

Fernando Peña Rambla
El precio de la derrota
 La Ley de Responsabilidades Políticas en Castellón, 1939-1945

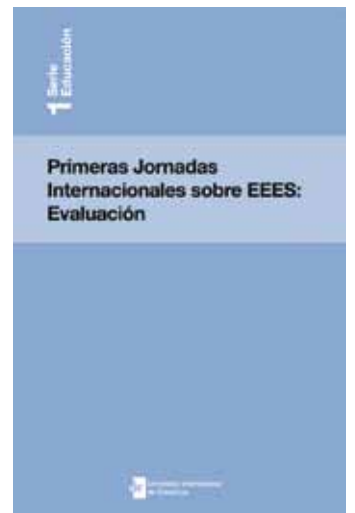
Fou una de les principals eines del règim franquista per a l'anul·lació i la desarticulació d'aquella part de la societat que més havia defensat la República. El treball recull una completa anàlisi de la Llei i de la seua aplicació a Castelló, incloent-hi, per primera vegada, no sols els col·laboradors que van posar preu a la derrota, sinó la identificació dels reprimits.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 · 495 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8021-735-4 · 24 €

Primeras Jornadas Internacionales sobre EEES: Evaluación

El concepte de «competències» ha esdevingut imprescindible en l'ensenyament. L'«obsessió per les competències» [Boutin i Julien, 2000] amenaça amb convertir-se en un nou «pensament pedagògic únic» [Tilmant, 2005]. Però es parla molt menys d'avaluació... Aquest llibre recull diferents ponències que parlen d'una nova avaluació per a un nou paradigma pedagògic.

Barcelona: Servei de Publicacions de la Universitat Internacional de Catalunya, 2010 · 258 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-936160-6-9 · 10 €

Soledad Morales Pérez, Marta Flores Gil de Bernabé

Les fires i els mercats com a eines de promoció

En aquesta obra, fires i mercats han estat concebuts com una de les eines més completes per a la promoció però també com a fenòmens socials que són capaços de reflectir i modelar la cultura i el territori des de la qual s'organitzen. Aquesta concepció de les fires i els mercats permet crear i transmetre missatges i experiències i obrir un nou camp de treball.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
188 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-9788-877-6 · 13 €

Antigone Mouchtouris (dir.)
Culture et pratiques culturelles

El camp de la cultura és vast, incloses les pràctiques dels museus, les visites de museus i la cultura popular a través de la cultura urbana i la cultura regional. El debat es recentra al voltant de l'imaginari i de les representacions socials. Sense pràctiques culturals, la cultura no es desenvolupa.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 240 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-2-35412-039-9 · 17 €

Ramon Viñas Farré
Dret internacional privat del Principat d'Andorra Volum 2. Persona, família, successions i testaments

Volum destinat a les institucions del dret civil internacional que comprèn les qüestions relatives a la persona física, al matrimoni, la filiació per naturalesa i adopció i finalment la successió per causa de mort i el trust. Es tracta d'un treball d'investigació necessari que culmina la feina feta en el volum anterior. És una obra de referència sobre dret internacional privat andorrà actual.

Sant Julià de Lòria: Universitat d'Andorra, 2009 · 373 pàg. · 20 x 14cm. · Rústica
ISBN 978-99920-60-03-2 · 26,24 €

Elsa Matzner
Lexi-loi - Lexi-law

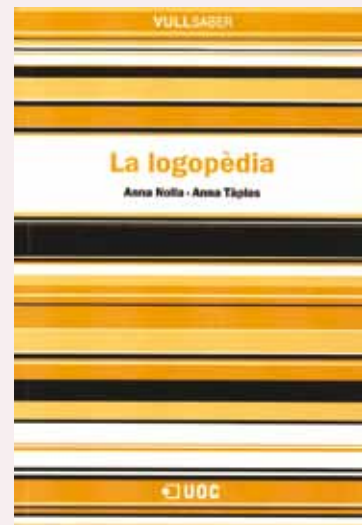
Aquest lèxic francès-anglès/anglès-francès de les expressions i dels termes jurídics que més s'utilitzen se'ns presenta pel seu format i per la seua fórmula com una eina de treball perfecta per a estudiants juristes i per als professionals del dret.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 320 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-2-914518-69-7 · 13 €
Anglès, francès

Anna Nolla, Anna Tàpias
La logopèdia

Què s'entén per logopèdia? Quins són els àmbits d'actuació d'aquesta disciplina? Per què en moltes ocasions el pediatra, el neuròleg, l'ortodontista o el psicopedagog deriven un pacient al logopeda? Aquest llibre dona resposta de forma planera a aquestes qüestions i ens apropa a la intervenció del logopeda en la seua tasca d'estimulació, prevenció i reeducació.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
104 pàg. · 12 x 17 cm · Rústica
ISBN 978-84-9788-125-8 · 9 €

Toni Mora (dir.)
La situació de les matemàtiques a la secundària catalana Anàlisi de l'estat de l'ensenyament i l'aprenentatge

Aquesta monografia naix amb la voluntat de fer una radiografia que permeta examinar l'estat de la didàctica de les matemàtiques als centres escolars catalans de secundària. Cal tenir present que l'afecció per les matemàtiques condiona la selecció d'estudis en matricular-se als estudis universitaris i es tracta d'una matèria curricular elemental de qualsevol sistema educatiu.

Barcelona: Servei de Publicacions de la Universitat Internacional de Catalunya, 2010 · 108 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-936160-7-6 · 10 €

SABIES QUE...?
Desxifren un mecanisme pel qual l'oli d'oliva verge protegeix del càncer

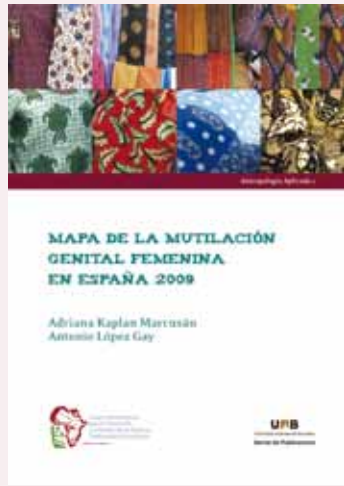
Investigadors de la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigits pel doctor Eduard ESCRICH, professor del Departament de Biologia Cel·lular, de Fisiologia i d'Immunologia, han descobert un mecanisme a través del qual l'oli d'oliva verge, a diferència d'altres olis vegetals, protegeix contra el càncer de mama. Els investigadors han desxifrat una cascada completa de senyals que desencadena l'oli d'oliva

verge en la cèl·lula tumoral mamària, i conclouen que en els efectes beneficiosos estan implicats la disminució de l'activitat de l'oncogen P21ras, els canvis en les proteïnes que continuen el senyal fins a l'ADN, l'estimulació de la mort de les cèl·lules tumorals i la protecció contra el dany del material genètic. La recerca s'ha dut a terme en un model experimental, i els investigadors ja han començat una línia d'estudi en humans.

Anne Chamayou, Alastair B. Duncan
Le rire européen

Els autors, historiadors, literats, lingüistes, sociòlegs de França, Escòcia, Alemanya, Dinamarca, Itàlia, Romania i Níger dirigeixen els seus focs creuats sobre els segles XIX i XX ensenyant en quin punt el riure uneix les comunitats nacionals, en un moment en què els europeus es lliuren a un destí comú. Anècdotes, extractes de pel·lícula, dibuixos i caricatures.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 448 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-054-2 · 25 € · Anglès, francès

Adriana Kaplan Marcusán,
Antonio López Gay
**Mapa de la mutilación genital
femenina en España 2009**

Entre els més de 5 milions d'estrangers que resideixen a Espanya, es troben més de 40.000 dones que provenen de països de l'Àfrica subsahariana, on persisteix la pràctica ancestral de la mutilació genital femenina (MGF). Amb les migracions, allò local esdevé global i també la MGF està en diàspora. La informació és indispensable en el treball preventiu.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 120 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2626-3 · 14 €

M. Antònia Ribas Bonet
Mujer y trabajo en la economía social

L'obra respon dues qüestions que sorgeixen davant les diferències existents entre homes i dones en el mercat laboral. Així, en la primera part del treball s'argumenta sobre les possibles causes de la desigual participació de les dones en el mercat laboral i en la segona es fa una comparació entre la situació laboral de les dones en el sector de l'Economia Social.

Palma: Edicions UIB, 2010 · 368 pàg. 13 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-8384-148-8 · 20 €

Greg Philo, David Miller
Els mercats assassins
Estudis culturals, mitjans de comunicació i conformisme

La ideologia i la pràctica del neoliberalisme, de la desregulació radical i del mercat sense traves, va conèixer un gran apogeu a la fi del segle XX. Els autors centren l'atenció en els estudis culturals i sobre els mitjans de comunicació i estableixen elements de comparació i contrast crític entre la investigació acadèmica i els processos socials tal com es viuen al món real.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 200 pàg. · 13 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7416-0 · 16 €

Maria Eliza Linhares,
Víctor Mínguez (eds.)
La fabricación visual del mundo atlántico 1808-1940

S'hi exposen alguns dels plantejaments més avançats en el camp dels estudis de la cultura visual centrats en el segle XIX i les primeres dècades del XX. Una reflexió sobre les pràctiques de producció, reproducció, edició, circulació i consum d'artefactes visuals que tingueren un important rol en el procés de creació, apropiació, reforç i difusió d'imaginari socials.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 · 295 pàg. · 17 x 24 cm · Cartoné
ISBN 978-84-8021-729-3 · 24 €

Raquel Huete Nieves
Turistas que llegan para quedarse
Una explicación sociológica sobre la movilidad residencial

Noves formes de mobilitat residencial de jubilats europeus en la Mediterrània; anàlisi de les relacions entre nacionalitat, estratègies residencials i motius per al trasllat; classificació diferenciadora entre turistes i altres tipus de residents: nous camins a la investigació dels desplaçaments internacionals entre el turisme i la migració.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2009 · 284 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-064-2 · 20 €

Núria Alart *et alli*
Metodologies, eines i estratègies TIC per a una educació multicultural a l'ESO

L'educació en un món multicultural és una realitat irreversible als nostres centres educatius, i és per això que des de la responsabilitat de fer una escola millor, cal reflexionar i trobar la millor manera d'afrontar aquest repte. Aquesta tasca no és només de les aules d'acollida, sinó també sobre la taula de tots els ensenyants i de tota la comunitat educativa.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
182 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-9788-878-3 · 19 €

E-BUC.COM

IDEES I EMPRENEDORS

Les vegueries ja tenen representació als mitjans de comunicació

Ara fa un any, el 6 de juliol del 2009, va ser quan Sergi Zorrilla i Guillem Ramos-Salvat van posar en marxa *delCamp.cat*, aquesta aventura empresarial al sud del país. La iniciativa va tenir el seu inici a la Universitat de Vic, com a projecte de final de carrera d'aquests dos exalumnes de Periodisme i Comunicació Audiovisual, respectivament. Aleshores van plantejar un mitjà de comunicació amb un marcat caràcter innovador, no només perquè s'avançaven al reconeixement oficial de les vegueries –la nova divisió supracomarcal proposada pel govern de la Generalitat de Catalunya, prevista per l'any 2011–, sinó perquè el projecte també inclouria un dispositiu per llegir el diari des dels telèfons mòbils i contemplava una gran interacció amb els usuaris. Unes eines molt poc comunes als mitjans de proximitat i que han estat claus per a la acceptació que està tenint *delCamp.cat*.

«Vam pensar que els nous límits territorials necessiten mitjans de comunicació que els representin informativament i que ajudin a cohesionar aquesta nova realitat», diu Sergi Zorrilla, que subratlla que «el Camp de Tarragona, fins que no va néixer *delCamp.cat*, estava orfe d'un mitjà propi, ja que l'únic diari que existia també engloba les Terres de l'Ebre».

Sergi Zorrilla i Guillem Ramos-Salvat, exestudiants de Periodisme i Comunicació Audiovisual a la UVic, han estat els creadors del primer diari digital que cobreix el territori d'una vegueria: el Camp de Tarragona

I el temps els ha ratificat la idea amb un èxit més que notable. A hores d'ara, més de dos mil lectors visiten assíduament aquest diari per estar informats del que passa al Camp de Tarragona i participen amb comentaris a les notícies o envien les seves pròpies informacions i opinions a seccions com «Som del Camp». A més, en Sergi destaca com a punt fort de *delCamp.cat* la rapidesa amb la qual es publiquen les informacions de proximitat, per tal «que passi el menor temps possible des que passa un fet fins que la notícia arriba al lector». I això suposa, ens diu, comptar amb un important equip de col·laboradors distribuïts per les diferents àrees de la vegueria i molta agilitat per gestionar la informació des de la seu del diari, a Reus.

Però el camí fins a convertir-se en un mitjà de referència a Tarragona en particular i també a Catalunya, no ha estat gens fàcil. «En Guillem i jo vam passar un any sencer creant el diari i vam haver d'alternar els estudis de la carrera amb tot aquest procés,

D'esquerra a dreta: Guillem Ramos-Salvat i Sergi Zorrilla Cubells

especialment dedicant-nos a l'eina empresarial, més complicada per a dos estudiants de comunicació com nosaltres». Un tipus de complicacions que es van veure magnificades amb la competència al mercat que es van trobar, quan el diari va començar a estar operatiu. Sobretot, segons diu Sergi, per «la bel·ligerància per part d'algun determinat mitjà al qual no li va agradar que sortís endavant el nostre projecte». Tot i les dificultats inicials, aquest jove empresari ara s'ho mira amb satisfacció i conclou: «Crec que ens va servir per tocar de peus a terra i veure que existeix competència que pot ser molt dura».

En aquest sentit, els dos joves mantenen la il·lusió del principi i prefereixen quedar-se amb els aspectes positius que el ha aportat dirigir *delCamp.cat*. Per exemple, els ha permès estar a primera línia de la informació i conèixer com funciona realment el món del periodisme, «més enllà de la teoria apresada a la universitat», ens expliquen tots dos ben convençuts.

No oblidem la importància que ha tingut pel seu futur a la professió, el fet d'haver cursat a la UVic els seus estudis universitaris. «Els nostres estudis són responsables que apostéssim per a un mitjà d'última generació, ja que a la UVic s'incideix de forma destacada a les noves tecnologies i el periodisme de proximitat, i això ara es pot veure reflectit a *delCamp.cat*», conclou en Sergi. Igualment, vol agrair el suport mostrat pels professors de la Universitat i l'Institut de Promoció Econòmica de Vic «que ens va ajudar de forma determinant amb els aspectes empresarials dels nostre diari».

Dos joves emprenedors que amb sacrifici, treball i il·lusió han estat capaços de crear el seu propi mitjà de comunicació i posar-se, malgrat la crisi econòmica, a la alçada de les grans empreses del sector.

Per Jonás Oliva
Universitat de Vic

El Palmeral d'Elx

Llegat d'influències de la riba sud del Mediterrani i capitalitat de les terres catalanes de Ponent. Amb aquestes premisses podem caracteritzar Elx i Lleida, respectivament, dues ciutats que evolucionen al ritme dels temps, hereves, però, d'una llarga tradició que han sabut conjugar amb els nous aires d'innovació i de recerca acadèmica. I dues universitats –UMH i UdL– s'erigeixen com a pedra de toc de l'adequació d'ambdues ciutats a l'avui més dinàmic, per tal de no perdre el seu pes decisiu en el desenvolupament regional.

De palmeres i poesia, de templers i aires de futur

Prop de 530 quilòmetres separen Elx de Lleida, una distància que alhora agermana el llegat d'íbers i romans, sumat a una forta tradició medieval cristiana –més perceptible en el cas de Lleida–, però amb components resultants de segles d'invasió morisca –molt més patents a Elx. En definitiva, ciutats que han estat i avui encara es configuren com a punts de trobada de cultures i de coneixements diversos, que miren cap al futur sense oblidar les arrels.

Un misteri resolt

La tradició més pròpia de la ciutat alacantina, senyal d'identitat il·licitana indubtable, és la del Misteri d'Elx, un drama sacrolíric, cantat i d'origen medieval que la UNESCO ha proclamat Obra Mestra del Patrimoni Oral i Immaterial de la Humanitat, l'any 2001. El Misteri gira a l'entorn de l'Assumpció de la Mare de Déu al cel i de la seua Coronació, per la qual cosa es representa anualment els dies 14 i 15 d'agost a l'interior de la Basílica de Santa Maria de la ciutat. El fet que es tracte de l'única manifestació del món d'aquestes característiques ha propiciat la creació de la Càtedra del Misteri d'Elx, una iniciativa conjunta de l'Ajuntament i de la Universitat Miguel Hernández d'Elx, com a entitats impulsores més destacades. Aquesta càtedra té com a objectius principals impulsar els estudis científics sobre la Festa o Misteri d'Elx, difondre'l entre la comunitat universitària i apropar la UMH a la societat il·licitana.

En aquest sentit, des dels seus inicis la UMH ha participat en tots els actes, en festes i en tradicions d'Elx per fomentar el patrimoni cultural de la ciutat i, a més de la Càtedra del Misteri, ha potenciat, entre altres, la Càtedra Miguel Hernández. La vida cultural relacionada amb la universitat s'estén a la creació de diversos grups de teatre, un cor de cambra i una tuna, un circuit d'arts plàstiques vinculades a diferents sales d'exposicions municipals, cicles de cinema, premis i concursos literaris, musicals i de pintura...

Els reconeguts i nombrosos festivals culturals que se celebren a Lleida –l'ANIMAC, la Mostra de Cinema Llatinoamericà, Jazz Tardor o l'Aplec del Cargol– són el testimoni de l'interès de la seua ciutadania en aquest àmbit. Sobre la relació dels universitaris amb el consum cultural, Núria Marsal, de l'Institut Municipal d'Acció Cultural (IMAC) de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Lleida, assegura que aquesta institució «treballa amb una política de programació i de preus, especialment indicada perquè el col·lectiu jove tinga especial accés a la cultura... un programa de música, exposicions amb especial atenció a l'art més efervescent, produccions teatrals transgressores, amb més protagonisme de la producció pròpia i de les companyies joves del territori». Per potenciar aquest vincle tradicional, l'Ajuntament ha volgut tornar a posar en funcionament infraestructures com el Castell templer de Gardeny, que acull el Centre d'Interpretació de l'Orde del

La Seu Vella de Lleida

Temple, i La Llotja, reconvertida en el Teatre-Palau de Congressos de Lleida.

Pel que fa a la UdL, té un programa cultural que respon principalment a dos criteris en la línia dels promoguts pel consistori, però centrats en la comunitat universitària: donar a conèixer nous creadors i fomentar les inquietuds artístiques de l'estudiantat.

Aquesta voluntat de fomentar la creació i el coneixement ja li ve a Lleida des de lluny. Es remunta a l'any 1300, quan Jaume II va fundar l'Estudi General a la ciutat i aquest centre d'ensenyament superior es va convertir en l'únic de la Corona d'Aragó fins a finals del segle XV. El 1714, després de la Guerra de Successió i amb el decret de Nova Planta, Lleida va perdre la Universitat juntament amb les llibertats i el règim foral de la Paeria. No va ser fins al 1994 que la ciutat va recuperar la seua institució universitària.

Jaume Barrull Pelegrí, vicerector d'Activitats Culturals i Projecció Universitària de la UdL, en parla al respecte i assegura que la demanda de «la reimplantació, després de més de dos segles de forçosa interrupció dels estudis universitaris, va coincidir amb la crisi del franquisme i, conseqüentment, amb el desvetllament de la societat civil lleidatana; un moment històric que va anar acompanyat, amb l'explosió del conreu i comerç de la fruita dolça com a motor de desenvolupament, d'una important transformació econòmica i urbana». Continua dient que «valorar separatament l'impacte de la UdL en aquest procés és del tot impossible ja que són processos coincidents i indistingibles». Finalment, Barrull conclou que la Universitat de Lleida «es considera –i és considerada– un element substancial de la vida de la ciutat, des d'una doble perspectiva: des del com-

promís amb el teixit productiu i econòmic de la ciutat, la UdL és molt conscient de la seua responsabilitat amb l'economia lleidatana; i, d'altra banda, és un dels agents culturals més actius de la ciutat, per l'activitat que ella mateixa genera i per la participació de la comunitat universitària, a títol personal, en les activitats culturals de la ciutat».

La història de la Universitat Miguel Hernández d'Elx és ben diferent i més recent. Creada el 1996, la UMH s'estructura en quatre campus ubicats, a més del d'aquesta localitat, a les veïnes Altea, Oriola i Sant Joan d'Alacant. Però és a Elx on té la seu central, per la qual cosa la UMH és una institució integrada a la ciutat, ja que la

Radiografia breu de dues ciutats

Elx

- Població total: 230.112 habitants.
- Aeroports: Alacant, a uns 15 km del centre d'Elx.
- Estudiants a la Universitat Miguel Hernández d'Elx (UMH): 13.061 (entre els campus d'Elx, Oriola, Sant Joan i Altea).
- Titulacions de grau de la UMH d'Elx adaptades a l'IEES: 19. Belles Arts, Biotecnologia, Ciència i Tecnologia dels Aliments, Ciències Ambientals, Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, Ciències Polítiques i Gestió Pública, Dret, Estadística Empresarial, Farmàcia, Fisioteràpia, Enginyeria Agroalimentària i Agroambiental, Enginyeria Electrònica i Automàtica Industrial, Enginyeria Mecànica, Medicina, Periodisme, Podologia, Psicologia, Relacions Laborals i Recursos Humans i Teràpia Ocupacional. Pendents de verificació: Administració i Direcció d'Empreses, Enginyeria de Tecnologies de Telecomunicació, Enginyeria Elèctrica, Enginyeria en Tecnologies de la Informació.
- Biblioteques: 10 en total, de les quals 1 universitària.
- Cinemes: 2 (1 dels quals és multisala).
- Productes alimentaris emblemàtics: dàtils, olis, infusions i herbes, vins espiritoosos com el Licor de Flor de Cantueso o el de dàtil, meló de carriçal o alficòs, a més de productes pastellers i de fleca.

Lleida

- Població total: 135.919 habitants.
- Aeroports: Lleida-Alguaire, a 15 km del centre de la ciutat.
- Estudiants a la Universitat de Lleida (UdL): 7.162
- Titulacions de grau de la UdL adaptades a l'IEES: 31. Administració i Direcció d'Empreses, Biotecnologia, Ciència i Salut Animal, Ciència i Tecnologia d'Aliments, Ciències Biomèdiques, Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport, Comunicació i Periodisme Audiovisuals, Dret, Educació Infantil, Educació Primària, Educació Social, Enginyeria Agrària i Alimentària, Enginyeria de l'Edificació, Enginyeria en Electrònica Industrial i Automàtica, Enginyeria Forestal, Enginyeria Informàtica, Enginyeria Mecànica, Estudis Anglesos, Estudis Catalans i Occitans, Estudis Hispànics: Llengua i Literatura, Fisioteràpia, Geografia i Ordenació del Territori, Història, Història de l'Art, Infermeria, Medicina, Nutrició Humana i Dietètica, Psicologia, Relacions Laborals i Recursos Humans, Treball Social i Turisme.
- Biblioteques: 9 en total, de les quals 3 universitàries.
- Cinemes: 5 (4 dels quals són multisales).
- Productes alimentaris emblemàtics: la fruita dolça en general, embotits, el cargol i els vins de la DO Costers del Segre.

La ruta del vi

Quan el periodista, escriptor i brigadista republicà George Orwell va recalar durant sis dies a Lleida, va destacar de la seua estada en aquesta ciutat que l'esmorzar consistia en «sopa, truita, estofat, pa, vi blanc i café». Així es llegeix a l'obra *Homenatge a Catalunya* (1938) del britànic, en un passatge que recull la seua convalescència a l'Hospital Santa Maria de Lleida.

I si Orwell parla de la presència de vi a la capital del Segrià no és per casualitat, ja que la tradició vitivinícola en tota la província es remunta a l'època dels romans. Avui, la Denominació d'Origen Costers del Segre emmarca els vins d'aquestes terres, una certificació que es compona alhora de sis zones: Artesa de Segre, l'Urgell, les Garrigues, el Pallars Jussà, Raimat, el Segrià i les Valls de Riucorb.

Per tant, una proposta ben suggerent és endinsar-se en la Ruta del Vi de Lleida. S'hi poden visitar divuit cellers, com el consolidat Raimat –fundat el 1914 i que compta entre els seus vins més emblemàtics amb el Vinya 27 Chardonnay i l'Abadia–, o el celler bicentenari Castell del Remei, amb vins guanyadors de diversos premis internacionals.

Més informació: Associació de la Ruta del Vi de Lleida (www.rutadelvidelleida.com)
Blog del Diari de George Orwell (www.orwelldiaries.wordpress.com)

Centenari de Miguel Hernández

El 30 d'octubre d'enguany haguera fet els 100 anys, però la Guerra Civil va interrompre una vida plena de poesia, senzillesa, camp i activisme pels drets dels més desfavorits. Al final, Miguel Hernández va morir al 1942 a la presó, on va crear alguns dels seus versos més delicats, com les «Nanas de la cebolla» que va escriure per al seu fill petit.

El centenari del naixement del recordat com a «poeta del poble» és una oportunitat magnífica per redescobrir l'obra d'Hernández, i per la ciutat d'Elx representa l'ocasió d'homenatjar l'alacantí més il·lustre perquè, a més, és a l'Arxiu Municipal d'aquesta ciutat on es troben dipositats els manuscrits del poeta.

Amb motiu d'aquesta celebració, Elx ha programat mig centenar d'esdeveniments culturals per difondre la imatge i l'obra del poeta i reivindicar els valors solidaris i llibertaris que ell va defensar. Entre aquests actes destaquen concerts com els dels cantautors Joan Manuel Serrat i Paco Ibáñez, a més d'exposicions o de lectures poètiques, que culminaran a l'octubre coincidint amb la data en què va nàixer Miguel Hernández.

Més informació: Fundació Cultural Miguel Hernández (www.miguelhernandezvirtual.es)
Any Hernandià 2010 (www.centenariomiguelhernandez.com)
Associació d'Amics de Miguel Hernández (www.amigosmiguelhernandez.org)

seua ubicació física li permet ser a prop de la ciutadania il·licitana «amb la finalitat que hi haja una simbiosi entre ambdues», com asseguren des de l'Oficina de Comunicació de la UMH. I és que el campus universitari es troba al bell mig d'Elx, a tocar del Parc Municipal i proper al Palau d'Altamira.

Els portaveus de la UMH defineixen aquesta universitat com a «jove, pública, plena d'entusiasme i energia», les metes de la qual són «formar íntegrament els nostres estudiants des del pensament plural i crític, generar investigació del més alt nivell, i col·laborar en la solució dels problemes que afecten la nostra

societat per al seu més gran i millor desenvolupament». Aquesta preocupació per la innovació porta la UMH a contribuir a l'avanç i a l'associació amb el teixit empresarial il·licità per assolir nivells més alts de creixement econòmic a la zona.

Quant a Lleida, el vicerector d'Activitats Culturals i Projecció Universitària de la UdL, Jaume Barrull, declara que «en una ciutat com Lleida, de dimensions mitjanes i històricament situada en un territori subaltern, la universitat és un important factor de projecció internacional de la ciutat, i així ho acaba de reconèixer l'Ajuntament que

Una de les biblioteques de la UdL.

ens ha concedit el Premi Internacional Ciutat de Lleida».

Fent referència al nucli vertebrador de la UdL, que és l'Estudi General, i al nou campus de Cappont, entre altres centres, Barrull està conveçut que el fet «que la UdL tinga diferents campus molt imbricats en el teixit urbà facilita aquesta feina d'integració». Sobre aquest punt, Núria Marsal, de l'IMAC de Lleida, creu que «la presència de la Universitat ha estat de sempre un referent i un motor que ha motivat la resta d'institucions cap a aquest canvi constant, que en els darrers anys veu el seu fruit. La seua presència en la ciutat suposa un element molt positiu, enriquidor i dinàmic. Lleida ofereix unes condicions de facilitat i de comoditat especialment indicades per fomentar la interactivitat amb els estudiants universitaris. Els campus, ubicats de manera cèntrica a la ciutat i ben comunicats els que estan una mica als afores, fan que la seua presència tinga una incidència clara en el comerç, en l'economia, en el lleure, en la cultura, etc».

Orígens paral·lels

La història de Lleida es remunta a mitjans del segle VI a.C. amb els seus primers pobladors d'origen íber, els ilergets, que formaren l'original població d'Illtrida al cim de la Roca Sobirana. Els seus cabdills van defensar la ciutat dels cartaginesos i dels romans, i un cop vençuda, l'any 205 d.C., es va rebatejar com a Ilerda. Aleshores, ja hi havia hortes fèrtils que destruïren hordes germàniques a finals del segle III.

Rere aquesta onada invasora, van arribar quatre segles de domini sarraí, fins que la ciutat es va rendir a les tropes cristianes. A partir del 1382, el govern s'instal·là en el Palau de la Paeria, nom que designa la forma de govern municipal que substituïa al tipus de govern d'origen romà. Des d'ales-

L'edifici de Rectorat de la UMH

La Plaça de la Dama i el Poeta (UMH)

Campus de la UdL

hores, l'Ajuntament de la ciutat és conegut així, com la Paeria.

La Lleida d'avui, després de successives destruccions i reconstruccions, s'ha reinventat urbanísticament i, sempre amb la Seu Vella dominant la ciutat, ha recuperat antigues edificacions, a les quals han trobat usos culturals més adequats als nous temps. És el cas del Teatre Municipal de l'Escorxador o del Centre d'Art La Panera, veritables punts neuràlgics de l'actual vida creadora i artística ilerdenca.

Si girem la mirada cap al passat d'Elx, apreciarem uns orígens gairebé paral·lels als de Lleida. Situada inicialment dos quilòmetres al sud de l'actual emplaçament, és el seu llegat íber el de més qualitat i millor conservat d'aquella cultura a tota la Península, amb el bust escolpit de la Dama d'Elx com a peça bandera.

Va ser durant l'assentament grec quan la ciutat íbera d'Ilici es va denominar Hèlix i amb l'arribada dels romans, al segle I a.C., va adquirir el títol de Colonia Iulia Ilici Augusta. Amb la invasió musulmana, Elx esdevingué ciutat fortificada d'Al-Àndalus, entre el segle VIII i IX, fins a la reconquesta cristiana el 1265, moment d'esplendor del Regne de València amb Jaume I el Conqueridor.

A l'actualitat, més enllà de situar Elx únicament com a nucli capdavanter tradicional de la indústria del calçat a Espanya –un valor irrenunciable i del qual el municipi se'n sent orgullós–, convé recordar que aquesta és la tercera ciutat valenciana per nombre d'habitants, activitat econòmica, recursos i extensió geogràfica.

La natura més bella a la porta de casa

Tant a Elx com a Lleida, les extenses i cuidades àrees verdes són alguns dels llocs més visitats per la comunitat universitària

a l'hora de fer esport, buscar contacte amb la natura o bé indrets per passejar i passar les jornades festives, entre classes i exàmens.

Cal submergir-se en la vida quotidiana il·licitana per contagiar-se de la seua llum mediterrània càlida i acollidora, per percebre la veritable magnitud del seu batec, a mig camí entre el ritme frenètic d'una ciutat dinàmica i la saviesa reposada que li atorguen uns paratges naturals magnífics i ben propers. El Palmerar d'Elx és un dels seus béns més valuosos, mereixedor de la declaració per part de la UNESCO com a Patrimoni de la Humanitat l'any 2000. Format per més de 200.000 palmeres distribuïdes per tot el terme municipal, el Palmerar és el patrimoni natural més important que posseeix Elx. Si ens deixem seduir per la dolçor dels seus fruits, els dàtils, i per la frescor de les ombres dels seus exemplars de palmeres, ens endinsarem per la ruta del Palmerar, que ressegueix infinitat d'horts amb el regust innocent d'altres èpoques. Per fer la ruta, que comença i finalitza a l'Hort de Sant Plàcid, la bicicleta pot ser una bona opció, ja que permet descobrir indrets com el cèntric i immens Hort del Cura, l'Hort

del Pessetero i l'Hort que no té Portes, per un terreny sense desnivells importants. Si travessem el carrer Curtidores arribem als horts de Casimira, Pastoret, Mareta, Borreguet i Monjo, que en conjunt formen el Parc de Palmeres del Filet de Fora, una de les concentracions d'horts d'aquesta espècie vegetal millor conservada. En definitiva, aquesta ruta és una mostra excel·lent de la trobada entre tradició i modernitat, ja que implica la recuperació dels horts com a espais significatius per als ciutadans i per al coneixement de les arrels econòmiques, i bioculturals i del territori.

Lleida, per la seua banda, és envoltada pel cinturó verd configurat per l'horta lleidatana que, tot i mantenir la seua ànima de pagesia, ha sabut adaptar-se a les innovacions de la vida actual. És per això que l'espai agrari de l'horta de Lleida, a més del gran pulmó verd de la ciutat, és tot un referent de la identitat cultural dels seus habitants.

Però a més d'aquest espai verd, no es pot perdre l'oportunitat de conèixer l'altra àrea natural que s'estén pel límit de l'urbs ilerdenca. Es tracta de la Mitjana, una zona humida d'unes 90 hectàrees que va ser declarada àrea d'interès natural l'any 1979. Granotes i guineus hi conviuen amb salzes, sota l'atenta mirada de, fins i tot, àguiles pescadores. I des d'aquesta alçada envejable, l'au reina gaudeix d'una vista magnífica de tot Lleida que, a més del Camí del riu Segre i dels recentment inaugurats Camps Elisis, comptarà, rere la Seu Vella, amb un nou parc en ple centre de la ciutat.

Lleida i Elx conviuen sosteniblement amb el verd i respiren el coneixement ancestral que prové de la terra.

Alguns enllaços d'interès

Elx

- Ajuntament d'Elx: www.elche.es
- Joventut d'Elx: www.joveselx.es/
- Universitat Miguel Hernández d'Elx: www.umh.es/
- Per fer turisme: www.turismedelx.com/
- Cultura: www.elche.es/ilive/srv.ayuntamiento.areacultura

Lleida

- La Paeria - Ajuntament de Lleida: www.lleida.org
- Joventut de Lleida: www.joventut.paeria.es
- Universitat de Lleida: www.udl.es/
- Per fer turisme: www.turisme.paeria.es/
- Cultura-IMAC: www.imac.paeria.cat

Per Judith Belmonte
Periodista
Fotografies: UdL i UMH

Diversos autors
Espiadimonis, nàiades, sabaters i cuques de capsa
Els macroinvertebrats dels rius i zones humides de Catalunya

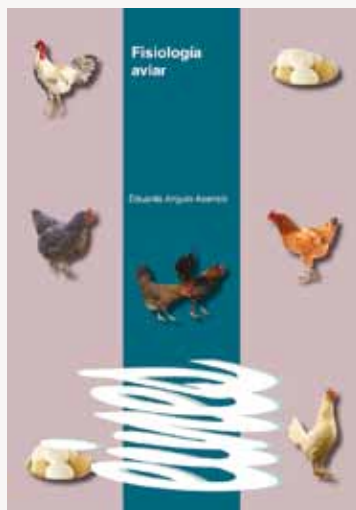
Els macroinvertebrats que viuen a l'aigua són poc coneguts però posseeixen un valor incalculable. Avui dia es fan servir com a indicadors de qualitat de l'aigua a rius i zones humides. Aquest llibre descriu com analitzar la presència dels macroinvertebrats aquàtics i posa com a exemple estudis realitzats pel Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis des del 2002.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic), 2010 · 176 pàg. · 21 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-9766-357-1 · 20 €

Eduardo Angulo Asensio
Fisiología aviar

Conèixer com funcionen els sistemes de les aus i quins mecanismes de control es poden establir és fonamental per la producció animal. El llibre presenta els plantejaments teòrics que envolten la fisiologia aviària, des dels aparells circulatori, respiratori, digestiu, reproductor, etc. fins altres aspectes que intervenen en la reproducció i l'explotació aviar.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2009 · 122 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-307-7 · 15 €

Alejandro Pérez-Pérez
Sobreviuem al canvi climàtic?

Viatge per la història dels avantpassats associat a les alteracions climàtiques. Des dels orígens de la nostra branca evolutiva fins a l'aparició de la nostra pròpia espècie i, més enllà, el llibre presenta les relacions establertes entre els homínids i el clima; relacions que no sempre han estat igual d'intenses ni sempre s'han donat en el mateix sentit.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010 · 170 pàg. · 15 x 20 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3431-9 · 17 €

Antoni Amengual Colom
30 temas de física

Aquest llibre tracta de la física bàsica, com les matemàtiques elementals, i conté moltes explicacions, un poc d'història i algunes demostracions basades més en el sentit comú que en les matemàtiques. És idoni per a totes les persones que s'enfronten a un primer curs de física o per als qui preparen les proves d'accés a la universitat per a majors de 25 anys.

Palma: Edicions UIB, 2010 · 282 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8384-135-8 · 15 €

une

58 editoriales y 30.000 títulos vivos
www.une.es

une
UNIÓN DE EDITORIALES
UNIVERSITARIAS ESPAÑOLAS

Emilio Herrera

Cos antic, entorn modern. El nostre cos està preparat per a la vida moderna?

Javier Casado *et alii*

La visió que presenta, en relació amb la influència evolutiva del metabolisme dels nostres avantpassats prehistòrics sobre el metabolisme actual, i els canvis que s'hi han anat produint en funció del nostre entorn i dels hàbits adquirits, és certament original.

És difícil trobar un llibre que expliqui, amb amenitat per a lectors profans en la bioquímica, els fonaments del metabolisme en l'individu sa i les seves implicacions potencials en malalties freqüents d'avui dia, com ara la diabetis, l'obesitat, l'anorèxia o les malalties cardiovasculars. Els autors de *Cos antic, entorn modern* són biòlegs i professors de bioquímica especialitzats en temes relacionats amb el control del metabolisme, que, basant-se en els principis de la biologia evolutiva i en els hàbits de vida dels nostres avantpassats, aconsegueixen presentar una visió moderna i original dels fonaments moleculars subjacents en aquestes patologies. L'estrès, el sedentarisme i la sobrealimentació, així com les desviacions nutricionals que han augmentat de manera alarmant en relació amb els nostres avantpassats, tenen un paper fonamental en aquestes alteracions.

A partir de situacions de la vida real (automobilisme, estrès, dejuni, malnutrició, sobrealimentació), distribuïdes en tres parts diferenciades (regulació del metabolisme, entorn prehistòric i entorn contemporani), i amb un llenguatge col·loquial i atractiu, els autors expliquen els principis subjacents al control global del metabolisme en el nostre organisme (per exemple, com obtenim l'energia i com la consumim per a les funcions vitals) i en teixits i situacions específiques (múscul, exercici, cicle alimentari, estrès, dejuni, dieta equilibrada o sobrealabundant), així com també les seves conseqüències beneficioses i/o perjudicials. Els termes difícils d'entendre per a persones alienes a la biologia apareixen resolts en un glossari terminològic, definits de manera senzilla i precisa.

Ara bé, teniu a les mans molt més que un volum divulgatiu. La visió que presenta, en relació amb la influència evolutiva del metabolisme dels nostres avantpassats prehistòrics sobre el metabolisme actual, i els canvis que s'hi han anat produint en funció del nostre entorn i dels hàbits adquirits, és certament original. Aquesta perspectiva ens porta a reflexionar sobre aspectes fonamentals de la biologia en general i sobre l'increment de les patologies que són més

freqüents en l'actualitat. Com ja palesen els autors, aquesta visió evolutiva del funcionament del nostre organisme no ha de ser considerada negativament. L'espectacular millora en les condicions de vida dels darrers anys és evident, tant de l'expectativa com de la qualitat de vida, especialment gràcies a les millores en la higiene i en l'atenció sanitària.

Cada capítol acaba amb un apartat de «Recapitulació», en què cada autor fa unes consideracions pertinents sobre el que es descriu en detall al llarg del capítol, i inclou recomanacions pràctiques per a millorar la nostra qualitat i les nostres condicions de vida. En aquest sentit, hem de recordar dos aspectes fonamentals en els quals s'insisteix: cal garantir una dieta equilibrada tant en quantitat com en qualitat i cal practicar exercici físic. Com s'indica en la recopilació de l'últim capítol, el coneixement del metabolisme i del seu control aporta una lliçó que convé aplicar a la vida quotidiana. Si bé l'evolució ens ha permès millorar els mecanismes de supervivència en situacions difícils, no ha aconseguit ni possiblement aconseguirà protegir-nos de la superabundància alimentària, la qual comporta problemes de salut. Per això, no queda més remei que confiar en el seny i en el coneixement, i aquest llibre constitueix un esforç excel·lent i exemplar per avançar en aquesta direcció. Els autors han tingut la deferència de dedicar-me el llibre en reconeixement als anys que vaig passar a la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona, la qual cosa agraeixo molt sincerament; no sols per haver superat àmpliament les expectatives científiques que vaig posar quan estaven treballant sota la meua supervisió, sinó per haver demostrat, amb aquest llibre, la seva preocupació per transmetre, de manera divulgativa i rigorosa, uns coneixements que són fonamentals per arribar a contestar positivament aquesta pregunta fonamental que ens fan en el títol: *El nostre cos està preparat per a la vida moderna?*

* El Dr. Herrera fou el primer catedràtic de bioquímica a la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona i ara és professor emèrit a la Universidad San Pablo-CEU de Madrid.

Barcelona: Publicacions i edicions Universitat de Barcelona. Ube, 2010 · 284 pàg; 15 x 20 cm; rústica · ISBN 978-84-475-3445-6 · 20 €

Jordi Badosa i Franch *et alii*
Apunts de física per a fonaments de física 2

Llibre pràctic d'exercicis amb les seues solucions per a estudiants de l'assignatura «Fonaments de física 2», dels graus d'Enginyeria Electrònica, Industrial i Automàtica, Enginyeria Mecànica i Enginyeria Química. Consta de 8 unitats que tracten temes com els camps elèctrics i magnètics, els corrents alterns, els moviments ondulatoris i la llum i l'òptica.

Girona: Universitat de Girona: Documenta Universitaria, 2010 · 180 pàg. · 16 x 23,5 cm · Rústica · ISBN 978-84-8458-310-3 · 15 €

Antonio Lázaro
Tecnologia de radiofreqüència

El sistema de comunicacions sense fils i sensors són un fet quotidià, que comparteix una tecnologia comuna anomenada tecnologia de radiofreqüència (rF). El propòsit d'aquest text és servir de suport a la tasca docent d'assignatures introductòries de circuits de radiofreqüència i microones, com és el cas de l'assignatura de Tecnologia de Radiofreqüència i Òptica.

Tarragona: Publicacions URV, 2010
245 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8424-162-1 · 15 €

Francesc A. Centellas (coord.)
Química i medi
Itinerari ambiental de Castellciuró a Santa Creu d'Olorda

Interpretar sobre el terreny diferents observables relacionats amb la química i les altres ciències experimentals, per tal d'entendre millor els valors científics i patrimonials: els sòls i les aigües naturals, caracterització de roques i minerals, estudi del karst i el drenatge àcid de les roques, identificació d'espècies vegetals, registres fotogràfics de materials, etc.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010
284 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-475-3423-4 · 22 €

E-BUC.COM

SABIES QUE...?

El canvi climàtic i el canvi global influeixen en les malalties infeccioses

Els investigadors de la Universitat de València, Santiago Mas-Coma i Maria Dolores Bagues, de la Unitat de Parasitologia de la Facultat de Farmàcia, van presentar recentment els

resultats del projecte europeu EDEN (Emerging Diseases in a changing European Environment), desenvolupat durant sis anys i en el qual han participat 48 centres especialitzats de 24 països, tres d'ells africans (el Marroc, Algèria i Senegal). El projecte EDEN ha revelat que el canvi climàtic i el canvi global (modificacions en l'ús del sòl agrícola, immigració, turisme intercontinental, destrucció d'ecosistemes, urbanització, etc.) influeixen en l'evolució de les malalties infeccioses. El projecte ha estudiat sis malalties «molt sensibles als canvis del mitjà originats per activitats humanes», assenyala Mas-Coma.

Joaquín Tomás-Sábado
Fonaments de bioestadística i anàlisi de dades per a infermeria

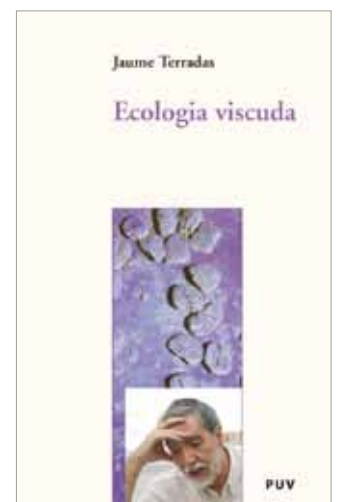
El llibre es proposa facilitar als alumnes d'infermeria l'aprenentatge d'una assignatura que presenta dificultats i també una guia en la interpretació de resultats d'informes científics, així com ajudar en l'eventual realització dels seus propis treballs d'investigació. S'han evitat fórmules i demostracions matemàtiques complexes i anàlisis poc habituals.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 148 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2617-1 · 15 €

Jaume Terradas
Ecologia viscuda

Aquest balanç no és una autobiografia, és més aviat una reflexió sobre el món des de les experiències de l'autor, ple de preguntes. Jaume Terradas, un dels pioners de l'ecologia a casa nostra, ens convida a una reflexió radical, a partir del seu coneixement profund i de la seua experiència vital, sobre el nostre avenir col·lectiu, des del dubte i l'escepticisme lúcid.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 456 pàg. · 13 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7411-5 · 29 €

Francisco Martínez Zaldívar *et alii*
Codificació de canal

La Codificació de Canal versa sobre tècniques de Control d'Errors, és a dir, formes de realitzar la codificació i descodificació de la informació per a intentar que esta arribe lliure d'errors al destí. En el llibre s'estudien els codis Bloc, Bloc Lineals, Cíclics, BCH i RS i els codis Convencionals junt amb una breu introducció sobre Àlgebra de Cossos Finites.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 272 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8363-539-1 · 23 €

Iñaki Bustínduy
La gestió del temps

De la manera en què decidim emprar el nostre temps dependran en gran mesura la nostra carrera professional, la nostra vida personal i fins i tot la nostra felicitat. Aquest llibre descriu els usos que actualment fem del temps i dóna les claus per treure'n el màxim profit i mantenir en equilibri la vida a casa i a la feina.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
76 pàg. · 12 x 17 cm · Rústica
ISBN 978-84-9788-118-0 · 9 €

Fernando Campa Planas (coord.)
Guía práctica para la creación de empresas

La Càtedra URV-Empresa sobre el foment de l'emprenedoria i la creació d'empreses va nàixer el 2006 amb el suport de la Universitat Rovira i Virgili, del seu Consell Social, de les quatre cambres de comerç de la demarcació (Tarragona, Reus, Valls i Tortosa) i de l'organització empresarial CEPTA; posteriorment, s'hi van incorporar PIMEC-Tarragona i la Diputació de Tarragona.

Tarragona: Universitat Rovira i Virgili, 2009 · 184 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8424-142-3 · 15 €

Jaume Fullola Fuster
**La conca minera de Mequinensa
El cas de Carbonífera del Ebro, S.A.**

La finalitat d'aquesta investigació és reflectir la realitat d'una àrea minera que és poc coneguda, però que històricament ha gaudit d'una presència important en el context de la minera del lignit. L'estudi individualitzat de Carbonífera del Ebro S.A. permet entendre la gran dimensió que aquesta zona adquirí en determinats moments de la seua història.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2009 · 210 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8409-296-4 · 18 € · Català, espanyol

Amador Menéndez Velázquez
**Una revolució en miniatura
Nanotecnologia al servei de la humanitat**

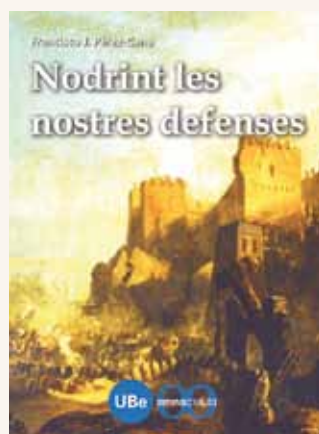
En les albrors del nou mil·lenni, estem assistint a l'impuls de la més revolucionària de les tecnologies, la nanotecnologia, que basa el seu potencial en la manipulació de la matèria a escala atòmica i molecular. Aquesta obra examina el paper determinant de la nanotecnologia en el progrés científicotecnològic i la seua convergència amb altres disciplines emergents.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 184 pàg. · 15 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7780-2 · 19 €

Sònia Ferrés Puigdevall *et alii*
Manual de Fisioteràpia Bàsica de l'Aparell Locomotor II

El present manual s'ha de considerar un suport per a l'assignatura Fisioteràpia Bàsica de l'Aparell Locomotor II, tal com va ser explicat en el manual corresponent a l'assignatura Fisioteràpia Bàsica de l'Aparell Locomotor I, ja que es tracta d'una assignatura en què l'alumne ha d'adquirir habilitats manuals amb vista a aplicar les diferents tècniques.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 116 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2620-1 · 13 €

Francisco José Pérez Cano
Nodrint les nostres defenses

Cada vegada hi ha més evidències científiques del fet que els aliments influeixen en la funcionalitat de les nostres defenses i, per tant, que poden incidir en el nostre estat de salut i fins i tot ajudar a prevenir l'aparició de malalties. Es presenta un recull dels aliments que milloren les nostres defenses i s'explica com influeixen en el sistema immunitari.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010 · 182 pàg. · 15 x 20 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3432-6 · 17 €

Jordi Salas-Salvadó, Nancy Babio Sánchez (coords.)
Nutrició humana i dietètica

Una de les tasques bàsiques del professional de la dietètica és la traducció de les aportacions dietètiques recomanades a racions d'aliments. Per això, gran part de les pràctiques d'aquesta assignatura es destinen al coneixement de les racions habituals de consum dels aliments i al coneixement dels pesos i dels gramatges dels aliments que habitualment conformen la nostra dieta.

Tarragona: Publicacions URV, 2010
310 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8424-135-5 · 18 €

RECERCA LOCAL I COMARCAL

Centres d'estudis locals i comarcals dels territoris de parla catalana

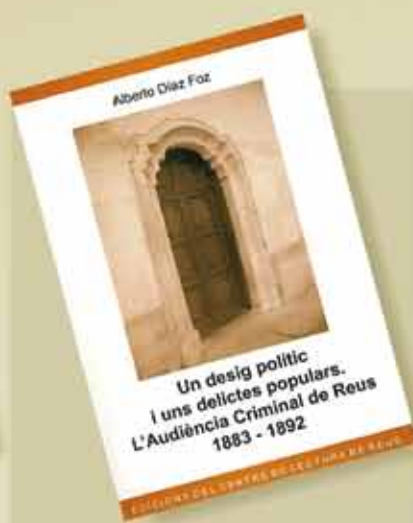

Científics d'Osona: Diccionari històric i biobibliogràfic dels científics nascuts o vinculats a Osona

Pasqual Bernat

En aquesta publicació es recopilen dades sobre més d'un centenar de científics que han nascut o han estat vinculats a la comarca d'Osona. Les fitxes d'aquest diccionari recullen la biografia i el recorregut científic de cada figura ressenyada, així com una mostra de les obres bibliogràfiques de cadascun d'ells.

Vic: Patronat d'Estudis Osonencs, 2010
335 pàg. · 12 x 18 cm · Rústica
ISBN 978-84-939636-5-7 · 20 €

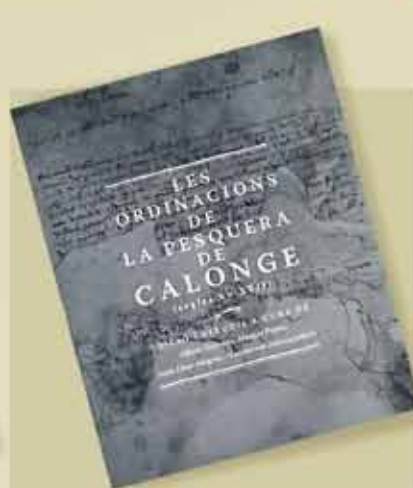

Un desig polític i uns delictes populars: L'Audiència Criminal de Reus 1883-1892

Alberto Díaz Foz

Entre 1883 i 1892, Reus comptà amb una audiència criminal pròpia, tot i no ser capital de província. L'autor analitza les actuacions polítiques realitzades per tal de mantenir aquest tribunal i, a més, la seva actuació durant els seus vuit anys d'activitat, destacant-ne la tipologia dels delictes encausats.

Reus: Centre de Lectura de Reus, 2009
160 pàg. · 14,5 x 21,5 cm · Rústica
ISBN 978-84-87873-80-5 · 25 €

Les ordinacions de la Pesquera de Calonge (segles XV-XVII)

Alfons Garrido (et al.)

En aquesta monografia ens trobem amb la transcripció íntegra i anotada de les ordinacions de la Pesquera de Calonge durant els segles XV i XVII. Aquesta edició es complementa amb uns estudis que emmarquen aquestes ordinacions, tractant temes com la pesca a la Catalunya medieval o Calonge durant l'Edat Mitjana.

Palamós: Fundació Promediterrània, 2010
139 pàg. · 20 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-612-9424-4 · 12 €

Una ciutat catalana en època de crisi: Lleida, 1358-1500

Caterina Argilés

A través de l'anàlisi dels llibres d'obra de la Seu Vella de Lleida, l'autora ha realitzat un ampli treball d'història econòmica, en què s'estudien aspectes com ara l'organització del treball en la construcció de la catedral i l'evolució dels salaris i dels preus dels productes agrícoles en l'època analitzada.

Lleida: Institut d'Estudis Ilerdencs, 2010
340 pàg. · 17,5 x 24,5 cm · Cartoné
ISBN 978-84-935564-8-8 · 24 €

I Jornades de Repoblació Mallorquina al Sud Valencià, Segle XVII (Tàrbena, 2007)

Antoni Molines Ripoll i Joan-Lluís Monjo i Mascaró (coord.)

En aquestes actes es recullen diferents aportacions a l'estudi de la repoblació del sud del País Valencià amb immigrants mallorquins després de l'expulsió dels moriscos de 1609, tant des de la vessant mallorquina com des de la valenciana, per acabar amb l'anàlisi de les conseqüències d'aquest procés de repoblació.

Tàrbena: Ajuntament de Tàrbena; Associació d'Estudis Folclòrics "Grup Alacant", 2010
273 pàg. · 25 x 22 cm · Rústica
ISBN 978-84-606-5003-4 · 15 €

La Guerra Civil a la Ribagorça: Textos i pensaments sobre la República, la guerra i l'exili al Pirineu

Carles Barrull i Oscar Jané (ed.)

Amb aquesta publicació es vol omplir un buit historiogràfic, referent a la Segona República i la Guerra Civil a la Ribagorça. Amb textos d'autors com Jaume Barrull, Queral Solé i Bartolomé Bennassar, entre d'altres, s'analitzen qüestions tant generals com específiques d'aquest període en aquesta comarca de la Franja.

Benavarrí: Centre d'Estudis Ribagorçans; Pagès editors, 2010 · 247 pàg. · 16 x 23 cm
Rústica · ISBN 978-84-9779-910-2 · 15 €

Les plantes a Menorca: Noms i usos

Marc Moll Marqués

Aquest és un exhaustiu estudi sobre les diferents espècies botàniques que es poden trobar a l'illa de Menorca. Començant per un vocabulari botànic popular, l'autor realitza una sèrie de fitxes de cada espècie, mostrant no només les seves característiques, sinó també els seus usos, tant tradicionals com actuals.

Maó: Institut Menorquí d'Estudis, 2010
341 pàg. · 17 x 23,5 cm · Rústica
ISBN 84-95718-28-6 · 17 €

Illes i insularitat en el folklore dels Països Catalans

Joan Armangué i Caterina Valriu (cur.)

El concepte d'illa s'ha fet servir sovint en les diferents manifestacions folklòriques dels territoris de parla catalana, concepte que s'analitza en aquesta publicació, amb aportacions sobre les rondalles valencianes d'Enric Valor o l'illa de Mallorca com a escenari de les llegendes sobre Sant Vicent Ferrer, entre d'altres.

Alguer: Arxiu de Tradicions de l'Alguer, 2009
227 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-88-89978-86-3 · 12 €

INSTITUT RAMON MUNTANER
Fundació privada dels Centres d'Estudis de Parla Catalana

Patronat format per: CCEPC Generalitat de Catalunya

Col·laboradors de l'Institut d'Estudis de Parla Catalana

Recerques promogudes i/o editades per entitats territorials d'estudis

Per a més informació: www.irmu.org

 bestiar
Grup de llibreries independents

Portals de venda de les publicacions dels centres d'estudis:

www.bestiari.net
www.llibreriaona.com

 ona
Unitat de les Illes Balears
C/ Miquel Àngel, 10 · 07015 Palma de Mallorca
971 22 11 99

Fernando Cabrera Ibáñez *et alii*
Problemes d'electrònica analògica

Estructurada en cinc blocs diferents (díodes, transistors, dispositius electrònics de potència, amplificadors operacionals, fonts d'alimentació lineals). Cada capítol consta d'una breu introducció teòrica on es recorda el funcionament bàsic dels components que s'utilitzen en l'electrònica; de problemes resolts; i de problemes per resoldre, amb solucions.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I.
Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 ·
311 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8021-733-0 · 12 €

Àngela D. Bosch i Serra (ed.)
Fitotècnia
Fonaments i tecnologies de la producció agrícola

El llibre és un recull d'activitats pràctiques, en tres formats diferents: exercicis d'aula, pràctiques de laboratori i una activitat tutorada. Els plantejaments van més enllà de l'ecofisiologia de cultius, tenint en compte conceptes com l'entorn socioeconòmic, que influeix en les tàctiques i les estratègies que cal implementar en el maneig dels sistemes agraris.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida,
2009 · 146 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8409-306-0 · 15 €

Joan Agustí i Vicent,
Pere Agustí i Ramos
Castelló i la seua cuina
Tradicions, històries i receptes

Amb més de 700 receptes i profusament il·lustrada a color, aquesta obra constitueix el més gran llibre de cuina de Castelló que s'ha fet mai: enorme pel concepte, per les dimensions, pel rigor de la informació i per la seua acurada edició. Després d'anys de treball, els autors ens presenten un excel·lent treball sobre els nostres orígens i costums culinaris.
Castelló de la Plana: Universitat Jaume I.
Servei de Comunicació i Publicacions, 2009 ·
573 pàg. · 24 x 28 cm · Cartoné
ISBN 978-84-8021-716-3 · 38 €

José Jabaloyes Vivas *et alii*
Introducción a la gestión de la calidad

En l'actualitat, les organitzacions es troben amb mercats cada vegada més incerts i competitiu, i cada vegada de forma més accentuada, la qualitat és un objectiu de primera línia en qualsevol activitat econòmica. L'objectiu del present llibre és realitzar un recorregut per alguns dels principals aspectes relacionats amb la qualitat i la qualitat total.

València: Universitat Politècnica de València,
2010 · 90 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8363-530-8 · 9 €

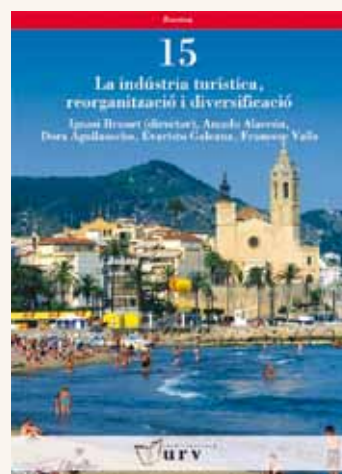
SABIES QUE...?

La combinació de cafeïna i glucosa afavoreixen l'atenció i la memòria verbal

Ana Adan, professora del Departament de Psiquiatria i Psicobiologia Clínica i membre de l'Institut de Recerca en Cerebell, Cognició i Conducta (IR3C) de la Universitat de Barcelona (UB), i Josep Maria Serra Grabulosa, professor del mateix departament de la

UB i membre de l'Institut d'Investigacions Biomèdiques August Pi i Sunyer (IDIBAPS), han publicat un article a la revista *Human Psychopharmacology: Clinical and Experimental* amb els resultats d'una recerca sobre els efectes de la cafeïna i de la glucosa, per separat i combinades, en el rendiment cognitiu de les persones. S'ha arribat a la conclusió que la combinació de cafeïna i glucosa té efectes beneficiosos en l'atenció i en l'aprenentatge i la consolidació de la memòria verbal, els quals no s'han pogut observar quan les substàncies s'han subministrat individualment.

Ignasi Brunet (dir.)
La indústria turística, reorganització i diversificació

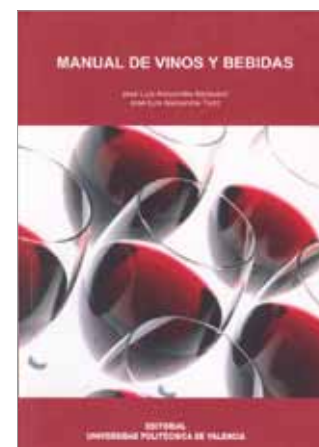
Per obtenir més rendibilitat, la indústria turística ha d'ofrir un valor més gran als seus clients. Per tant, les perspectives de l'activitat turística a Espanya i la seua potencialitat de desenvolupament depenen de la capacitat que mostre per desplegar estratègies de reorganització i de diversificació. Sobre aquesta idea cal situar la motivació originària del nostre treball.

Tarragona: Publicacions URV, 2010
284 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8424-154-6 · 18 €

José Luis Aleixandre Benavent, José Luis Aleixandre Tudó
Manual de vinos y bebidas

El present llibre té com a finalitat posar a disposició del lector informació sobre els aspectes més importants relacionats amb la matèria primera utilitzada en l'elaboració del vi, la tecnologia de vinificació per a l'elaboració de vins blancs, negres, rosats i doble pasta, l'estabilització dels vins abans de l'embotellat i l'obtenció d'altres begudes.

València: Universitat Politècnica de València,
2010 · 396 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8363-524-7 · 39 €

Ximo Guillem-Llobat
De la cuina a la fàbrica
L'aliment industrial i el frau.
El cas valencià en el context
internacional (1850-1936)

Les etapes de la cadena alimentària han estat motiu de controvèrsia. Per abordar aquestes qüestions, l'anàlisi històrica resultarà una eina molt valuosa. Aquest llibre aborda la reorganització de la cadena alimentària de finals del segle XIX i començaments del segle XX i aprofundeix en les seues conseqüències sobre la qualitat i la seguretat dels aliments.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 160 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-7908-449-3 · 18 €

Josep Castellano *et alii*
Tómo I. Módulo Común
Material de apoyo docente
e investigador

Primer tom de la col·lecció de sis llibres sobre el màster de Gestió Integral en l'Edificació i la Consultoria Immobiliària: *project, facility & property manager*, dins l'àmbit d'arquitectura i l'enginyeria. Aquest material de suport docent i investigador respon a la nova estructura d'ensenyaments universitaris i a l'especialització professional.

Girona: Universitat de Girona, 2010
 300 pàg. · 20,5 x 29 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8458-314-1
 978-84-8458-320-2 · 20 €

Juan Calduch Cervera
Textos dosificados. En torno
a la arquitectura

Aquestes dosis successives de textos sobre arquitectura apunten cap a un contingut més general. Si es llegeixen de manera independent tenen autonomia, però si se les considera dins l'àrea a la què pertanyen, adquireixen un sentit diferent. Es tracta, així, d'aportar una visió general de l'arquitectura obtinguda a partir de peces aïllades que actuen com les tesselles d'un mosaic.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant · 2010 · 136 pàg. · 20,5 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-101-4 · 18 €

Jesús Borràs i Vidal, Antoni Colomer i Puntés

El llenguatge cinematogràfic
Tot el que s'ha de saber per realitzar
un film de ficció

Aquest llibre s'adreça al realitzador novell que desitja expressar-se a través del cinema i li cal transformar en imatges el decurs narratiu d'un guió. Està farcit de gran quantitat d'il·lustracions, d'esquemes gràfics i de la reproducció de fotogrames procedents de pel·lícules de tots els temps i gèneres, per fer àgil i essencialment profitosa la lectura del text.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
 124 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-9788-887-5 · 17 €

Juan Pérez Cruz *et alii*
Aplicaciones técnicas industriales
de los motores de inducción

Aquest llibre presenta una aproximació pràctica a l'ús industrial de les màquines elèctriques d'inducció. Es presenta el principi físic de funcionament, la seua modelització basant-se en l'assaig de buit i curtcircuit i les dades de la placa de característiques. A més es tracten les limitacions tèrmiques, les proteccions necessàries i el manteniment d'aquestes.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 216 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8363-528-5 · 23 €

Diversos autors
Aqua fitness
Actividades acuáticas

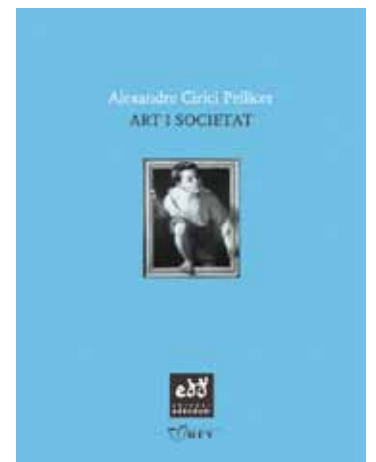
En totes les activitats els reforços han de ser constants i positius; a més, a aquestes s'ha de participar amb el company i no contra ell, encara que hi haja competició. Al llarg d'aquest llibre ens mourem en aquest marc d'actuació, i intentarem donar una altra orientació a les activitats aquàtiques anomenades tradicionals, per fer-les més atractives..

Palma: Edicions UIB, 2010 · 94 pàg.
 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8384-109-9 · 12 €

Alexandre Cirici Pellicer
Art i societat

Amb extraordinària vivacitat, Cirici articula el seu discurs entorn de les grans motivacions que impulsen els homes a produir la mena d'obres que anomenem artístiques. Amb aquesta finalitat, ens fa considerar qui són els agents que produeixen les obres d'art, per a qui les fan, quines tècniques utilitzen, quins resultats assoleixen i quin significat els atribueix la societat.

Tarragona: Publicacions URV, 2009
 213 pàg. · 16 x 21 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8424-156-0 · 19 €

E-BUC.COM

«L'home només té dret a observar la bellesa natural, no té legitimitat per malmetre-la»

Andreu Sentí Pons (Ondara, 1983), estudiant de doctorat de Filologia Catalana a la Universitat d'Alacant (UA), va ser el guanyador del segon premi de fotografia digital «FotoBUC», convocat per la revista *BUC*.

Andreu Sentí Pons (Ondara, 1983), estudiant de doctorat de Filologia Catalana a la Universitat d'Alacant, va ser el guanyador del segon premi de fotografia digital «FotoBUC», convocat per la revista *BUC*. El premi té com objectiu conscienciar la comunitat universitària dels territoris de parla catalana sobre la importància de preservar la biodiversitat en els territoris de la Xarxa Vives. Sota el títol «Biodiversitat: observem la biodiversitat amb bicicleta», la imatge d'Andreu ha estat elegida com a guanyadora pel jurat de la convocatòria, reunit el 30 de juny passat a Vic.

La fotografia va ser capturada a les Terres de l'Ebre. El centre de la fotografia són els arrossars, testimonis d'una economia agrària encara vigent, en un moment del capvespre en què la llum és especial. «M'encanta el color del cel i sobretot el color que la llum del sol dona als arrossars: és especial», explica l'autor. A més, la imatge constitueix «una mostra de l'aprofitament humà de la natura, però d'una manera que és respectuosa amb

el medi, amb la biodiversitat». Andreu recorda els dies que va passar a una ecocasa rural del Delta amb la seua parella: «Quan vam passar per davant, vaig haver de parar –anàvem amb bicicleta– i fer algunes fotografies, perquè era realment bonic el contrast de colors». Però a més del valor paisatgístic i mediambiental, es va sentir motivat a fer la fotografia pels significats que té aquest lloc: «el Delta és una terra de trobada al bell mig dels Països Catalans, i està al centre dels interessos polítics a causa del polèmic transvasament». A la fotografia es veu la presència indirecta de l'home a partir de les ombres dels ciclistes. «Una presència que sempre ha de ser indirecta per tal de conservar la biodiversitat» segons l'autor, qui considera que «davant d'una estampa així, l'home només té dret a observar la bellesa natural, no té legitimitat per malmetre-la amb projectes com el transvasament de l'Ebre».

A més de la fotografia, altres de les aficions d'aquest ondarí són llegir, passejar, viatjar i menjar amb bona companyia. La música ha estat una constant en la seua vida des de que va començar els estudis de piano, primer al Conservatori Tenor Cortis de Dénia i després al Conservatori de Castelló, on va obtenir el grau Superior de Música. El goig per la llengua va venir després, amb els estudis de Filologia Catalana a la Universitat d'Alacant. Actualment, treballa com a investigador al Departament de Filologia Catalana de la UA, al mateix temps que realitza el doctorat amb una tesi sobre les perífrasis verbals catalanes.

El premi

En assabentar-se de la convocatòria del segon premi Xarxa Vives de Fotografia Digital, FotoBUC, Andreu va tenir clar de seguida la fotografia que presentaria. De fet, «havia fet imprimir la fotografia en una mida gran per a penjar-la a la paret de casa. És una foto que m'agrada molt. Així doncs, vaig pensar que era un bon senyal que a algú més li haguera agradat, però he de dir que el mèrit no és meu, és del Delta i de la llum d'un dia meravellós» explica l'autor.

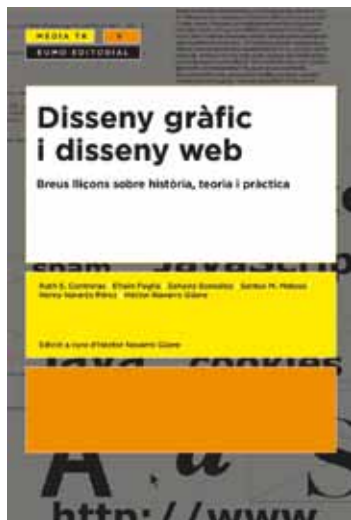
El jurat de la segona edició de «FotoBUC» va estar compost per Macià Blázquez, professor del Departament de Ciències de la Terra de la Universitat de les Illes Balears (UIB) i president del Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa (GOB); Sandra Balsells, fotoperiodista i professora de Fotoperiodisme a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull, i Josep Terradellas, director de la revista *BUC. Universitat. Cultura. Llibres*.

FotoBUCI

Bicidiversitat: observem la biodiversitat amb bicicleta

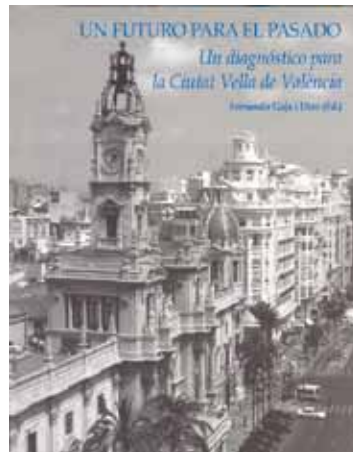
Héctor Navarro Güere (cur.)
Disseny gràfic i disseny web
 Breus lliçons sobre història, teoria i pràctica

Siga en suport paper, siga en pantalla, el disseny ha esdevingut una disciplina d'alta especialització. I el treball dels dissenyadors demana uns coneixements que dominen el codi i el context. Els autors d'aquest llibre donen unes nocions bàsiques sobre la pràctica del disseny des d'una doble perspectiva –teòrica i tècnica–, tot resseguint-ne l'evolució històrica.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic), 2010 · 300 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-9766-348-9 · 30 €

Marcelo Expósito *et alii*
Los nuevos productivismos

Els nous productivismes tracten de pensar fins a quin punt són d'actualitat determinats debats, que esdevinguts en el si de l'art soviètic revolucionari, en un doble sentit: ¿de quina manera l'ona expansiva d'aquell esdeveniment encara reverbera avui dia? I, també, sota quines formes és possible apropiari-se d'alguns dels seus procediments, models i eines?
 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 140 pàg. · 13 x 19 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2623-2 · 15 €

Fernando Gaja i Díaz (ed.)
Un futuro para el pasado
 Un diagnóstico para la Ciutat Vella de València

Estudi urbanístic sobre la Ciutat Vella de València que busca fer balanç de les actuacions dutes a terme en les últimes dècades, establir un diagnòstic identificant vincles causals per als fenòmens observats, i finalment proposar actuacions a curt, mitjà i llarg termini. Les diferents opinions reflecteixen la complexitat d'una qüestió on no hi ha solucions màgiques.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 340 pàg. · 21 x 27 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8363-484-4 · 15 €

Laura Martínez de Guereñu
Hans Wittwer: Índices en el aeropuerto de Halle-Schkenditz

Martínez de Guereñu rescata de l'oblit l'obra de Wittwer i comença l'estudi recordant-nos les connexions existents entre Meyer i ell amb els arquitectes de la revolució russa. Davant dels qui associaven forma i funció, Wittwer advocava per un materialisme sense mediació formal, que dona lloc a una arquitectura en què la forma manifesta el que ha estat el procés de construcció.

Tarragona: Publicacions URV, 2009
 34 pàg. · 16 x 22 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8424-165-2 · 3 €
 Anglès, espanyol

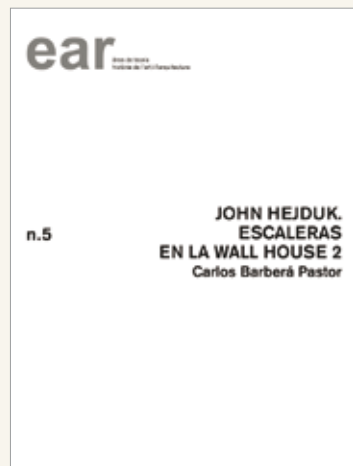
E-BUC.COM

María Susana García Rams
Joanna Quinn: Art vs. Animació

Aquest catàleg constitueix una selecta mostra de l'obra de la internacionalment reconeguda animadora britànica Joanna Quinn, des de l'òptica de l'art del dibuix com a suport fonamental de les seues produccions. Amb això es descobreix una altra dimensió de l'animació, com a art i del talent gràfic de l'autora, en un breu però intens passeig a través de les seues obres.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 120 pàg. · 21 x 26 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8363-553-7 · 16 €
 Català, espanyol

Carlos Barberá Pastor
John Hejduk. Escaleras en la Wall House 2

La Wall House 2 és un projecte de casa ideat per John Hejduk per a l'arquitecte urbanista Ed Bye. La sèrie de les Wall Houses es caracteritza per la disposició de les dependències a una i altra banda d'un mur. Quasi trenta anys després de la redacció del projecte, a l'any 2000, l'edifici va esdevenir realitat a partir del projecte de Hejduk, a l'oest d'Europa.

Tarragona: Publicacions URV, 2009 · 28 pàg.
 16 x 22 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-163-8 3 € · Anglès, espanyol

Maria Josep Mulet Gutiérrez, Miquel Seguí Aznar (coords.)
Fotociència

Aquest llibre reuneix creadors i investigadors en un diàleg sobre la teoria i la pràctica de la fotografia. Maria Josep Mulet i Miquel Seguí Aznar van assegurar al voltant d'una mateixa taula assenyalades personalitats per debatre sobre grans àrees. D'una banda, les relacions entre la imatge fotogràfica i de l'altra, la pràctica diària del professional de la fotografia.

Palma: Edicions UIB, 2010 · 282 pàg.
 17 x 22 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-131-0 · 25 €

Victoria Alemany Ferrer
Metodología de la técnica pianística y su pedagogía en Valencia, 1879-1916

Aquest llibre investiga les pautes tècniques practicades i ensenyades pels intèrprets i els professors de piano valencians entre 1879 i 1916. Amb ell s'amplia l'escassa informació existent sobre l'evolució experimentada per la tècnica/pedagogia pianística espanyola des d'inicis del segle XIX, i es confirma l'elevat grau d'actualització que presentava el pianisme valencià.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 416 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8363-430-1 · 27 €

Rainer Maria Rilke
Auguste Rodin

Quan va conèixer Rodin, Rainer Maria Rilke era encara un jove poeta poc conegut i ple de dubtes. D'aquella trobada va sorgir una prosa d'una bellesa inquietant, en la qual Rilke aborda qüestions estètiques cabdals de l'obra de l'artista, que també són importants per a la seua pròpia praxi poètica: qüestions centrals, doncs, per a l'art modern.

Tarragona: Publicacions URV, 2009 · 207 pàg. · 16 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8424-153-9 · 22 € · Alemany, català

Jorge Carrasco González
Cine y televisión digital
Manual técnico

Una exposició clara i ordenada acompanyada de 100 gràfics explicatius, fa del llibre una obra de consulta ràpida i exhaustiva. S'estructura en quatre eixos temàtics: els fonaments teòrics de la imatge digital, la captació i les càmeres, el muntatge i la postproducció i la distribució.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010
 400 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-475-3457-9 · 35 €

Eduard Serra Subirà
Guia de l'escultor per a escultors novells

La manca d'informació tècnica pel que fa a la materialització de l'escultura ha impulsat aquest llibre, que aspira –més que a teoritzar– a servir de guia pràctica. No és un treball sobre l'art escultòric, sinó un llibre destinat als estudiants i als professionals, escrit amb el propòsit de donar a conèixer els principals materials des d'un punt de vista tècnic.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010
 202 pàg. · 16 x 20 cm · Rústica · ISBN 978-84-475-3435-7 · 23 € · Inclou CD

Juan Barberá Zamora
A la memoria de Neo

El present llibre, que pertany a la Col·lecció «Cuadernos de Imagen y Reflexión» actua com un homenatge a la pintura de Neo Rauch. Juan Barberá, doctor en Belles Arts, parteix de l'obra d'aquest pintor alemany per a elaborar un conjunt de contes i d'històries, que intenten més que explicar l'obra pictòrica de l'artista, aprofundir en els suggeriments narratives d'aquesta.

València: Universitat Politècnica de València, 2010 · 104 pàg. · 13 x 19 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8363-543-8 · 7 €

Tomás Valero Martínez
Historia de España contemporánea vista por el cine

És possible contar la història contemporània d'Espanya amb les pel·lícules de ficció? Llibre innovador en què cada època posseeix una introducció històrica, cronologia, proposta didàctica per a estudiants i interessats i bibliografia especialitzada, juntament amb l'estudi del film seleccionat.

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010
 502 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-84-475-3415-9 · 36 €

SABIES QUE...?
Creen la primera samarreta que elimina completament la suor

El Centre d'Innovació Tecnològica de la Universitat Politècnica de Catalunya i l'empresa Sutran SL han creat la primera samarreta que

elimina completament la suor. Especialment pensada per a les persones que pateixen hiperhidrosis, un problema que genera un augment exagerat de la sudoració a causa del mal funcionament del sistema nerviós simpàtic, la samarreta es presenta amb un disseny innovador. Segons Feliu Marsal, director del Centre d'Innovació Tecnològica CTF de la UPC, «absorbim la suor directament del cos i la deixem enmig dels dos teixits, l'evaporem ràpidament i, llavors, el de fora, que és un teixit de cotó normal i confortable, té un tractament d'acabat que no permet que la suor surti a l'exterior».

ajuts a la mobilitat

El programa **drac** té l'objectiu d'impulsar la mobilitat de tota la comunitat universitària de la Xarxa Vives, mitjançant l'atorgament d'ajuts per:

- Assistir a cursos, seminaris o congressos.
- Visitar un servei d'una altra universitat.
- Iniciar una investigació o un projecte.
- Cursar assignatures en una altra universitat.
- Organitzar activitats culturals.

Més informació a:

www.vives.org/drac

Xarxa Vives
d'universitats

Universitat Abat Oliba CEU
Universitat d'Alacant
Universitat d'Andorra
Universitat Autònoma de Barcelona
Universitat de Barcelona
Universitat de Girona
Universitat de les Illes Balears
Universitat Internacional de Catalunya
Universitat Jaume I
Universitat de Lleida
Universitat Miguel Hernández d'Elx
Universitat Oberta de Catalunya
Universitat de Perpinyà Via Domitia
Universitat Politècnica de Catalunya
Universitat Politècnica de València
Universitat Pompeu Fabra
Universitat Ramon Llull
Universitat Rovira i Virgili
Universitat de Sàsser
Universitat de València
Universitat de Vic

CONVOCATÒRIES 2010-2011

drac - Estiu

- Estudiants de les universitats de la Xarxa Vives que estiguen cursant estudis de grau, diplomatura, llicenciatura, bàtxelor, enginyeria o arquitectura que tinguen més de 45 crèdits aprovats i estudiants de màsters oficials universitaris i doctorat.

drac - Formació Avançada

- Estudiants de doctorat i de màster oficial d'una universitat de la Xarxa.

drac - Hivern

- Estudiants de les universitats de la Xarxa Vives que estiguen cursant estudis de grau, diplomatura, llicenciatura, enginyeria o arquitectura, que tinguen més de 60 crèdits aprovats.

drac - PDI

- Personal docent i investigador amb dedicació a temps complet.

drac - PAS

- Personal d'administració i serveis, laboral o funcionari.

drac - Màster

- Estudiants que complisquen els requisits següents:
 1. Haver obtingut un títol de grau, diplomatura, llicenciatura, bàtxelor, enginyeria tècnica o superior o arquitectura tècnica o superior en alguna de les universitats de la Xarxa Vives.
 2. Haver-se matriculat d'un màster oficial en una universitat de la Xarxa Vives diferent a la qual han obtingut el títol de grau, diplomatura, llicenciatura, enginyeria tècnica o superior o arquitectura tècnica o superior.
 3. Haver-se de desplaçar del domicili habitual per cursar els estudis de màster.

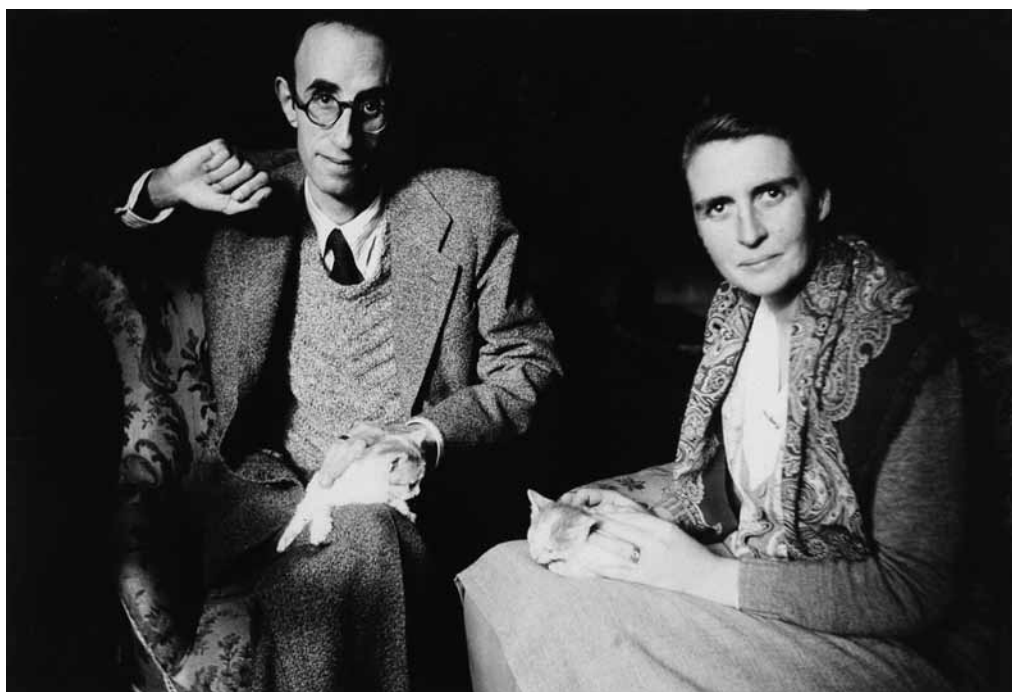
Centenari del poeta lleidatà Màrius Torres

El 30 d'agost de 1910, a Lleida, va nèixer Màrius Torres i Pereña. L'any 1926 es va matricular a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, on va finalitzar els seus estudis set anys després. Després es va doctorar a Madrid i va tornar a Lleida, on va exercir com a especialista en malalties internes no quirúrgiques. Al 1935 va enfermar de tuberculosi i va haver d'ingressar al sanatori antituberculós de Puig d'Olena, a Sant Quirze de Safaja, on moriria el 29 de desembre de 1942.

Deixant de banda algunes col·laboracions a la premsa periòdica, alguna narració i una peça dramàtica (*Una fantasma com n'hi ha poques*), l'obra literària de Torres se centra en la poesia, escrita en la seua major part durant el període de reclusió al sanatori, on va coincidir amb Mercè Figueras, la «Mahalta» de molts dels seus poemes.

La solitud, l'amistat, l'amor, la mort, la música... són temes desenvolupats amb diverses formes poètiques. Influït per Carles Riba, Verlaine o Baudelaire, la seua poesia s'alimenta de la tradició simbolista. La guerra civil, juntament amb la prematura mort del poeta, condicionen la recepció de la seua obra. No és fins a l'any 1947 que el seu amic Joan Sales, aleshores exiliat a Mèxic, publica el volum *Poesies*, conjuntament amb el grup de *Quaderns de l'exili*. El 1950 apareix la primera edició a Catalunya, editat per Llibres de l'Óssa Menor, amb un prefaci de Carles Cardó i uns fragments d'un text de l'historiador Antoni Rovira i Virgili.

Durant aquest any del centenari del naixement del poeta lleidatà, s'ha programat un inacabable programa d'actes, amb infinitat de maratons de lectura, recitals poètics, concerts lírics, d'òpera, exposicions per tot arreu... i una ofrena floral a San Quirze de Safaja.

Màrius Torres i Mercè Figueras al Mas Blanc el 1942

UdL. Biblioteca de Lleires. Llegat Màrius Torres

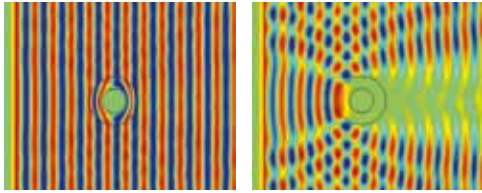

L'any 2010 es commemora el centenari de Màrius Torres

UdL. Biblioteca de Lleires. Llegat Màrius Torres

DES DEL CAMPUS

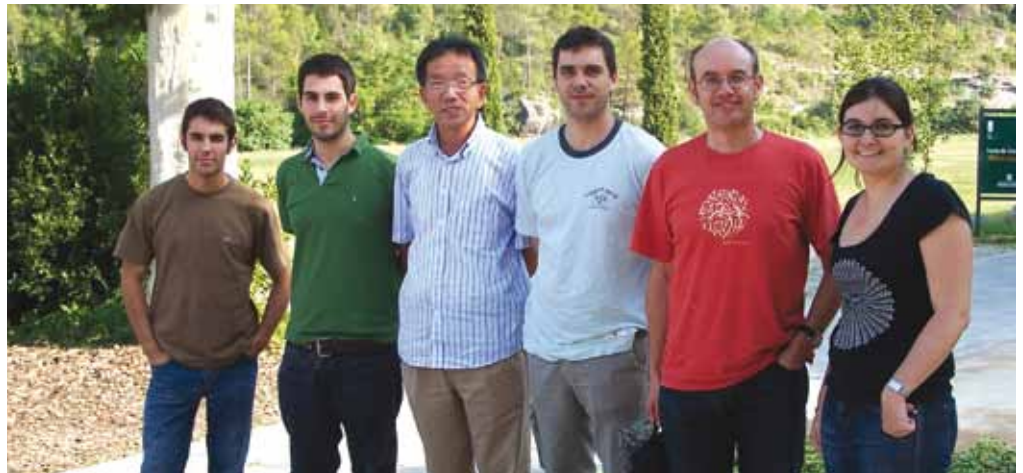
Una descoberta de la UAB ens apropa al somni de la invisibilitat

El dispositiu fa invisibles els objectes a un determinat tipus de llum.

Un grup d'investigadors del departament de Física de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) ha aconseguit dissenyar un dispositiu que fa invisibles els objectes a un determinat tipus de llum, les ones electromagnètiques de molt baixa freqüència, que aconsegueix que el camp magnètic siga nul al seu interior i el deixa intacte a l'exterior. D'aquesta manera, el dispositiu actua, de moment de manera teòrica, com una capa d'invisibilitat que fa l'objecte completament indetectable a aquestes ones.

El nou dispositiu dissenyat pels científics de la UAB consisteix en una xarxa irregular de plaques superconductores, un metamaterial (material artificial amb propietats físiques exòtiques) que genera zones «invisibles» al camp magnètic i a camps electromagnètics de molt baixa freqüència.

El grup d'investigadors de la UAB.

«Es tracta d'un disseny que funciona a la perfecció en les simulacions teòriques i que ens apropa al somni de la invisibilitat», afirma Àlvar Sánchez, director de la investigació, «ara resta un pas molt important: construir un prototip al laboratori i aplicar aquesta descoberta a millorar la tecnologia de detecció de camps magnètics».

El descobriment pot tenir aplicacions mèdiques, com a les tècniques de magnetoencefalografia o magnetocardiografia (on es mesuren els camps magnètics creats pel cervell i pel cor), que necessiten l'apanta-

llament total dels camps magnètics ambientals per funcionar. També podrien utilitzar-se en altres àmbits on la detecció de camps magnètics és important, com en diferents tipus de sensors, o per impedir la detecció magnètica de vaixells i submarins.

El grup de recerca que ha realitzat el treball està format també per Carles Navau, Du-Xing Chen (professor d'ICREA) i Núria del Valle. La recerca, finançada pel projecte Consolider NANOSELECT, ha estat publicada a la revista *Applied Physics Letters*.

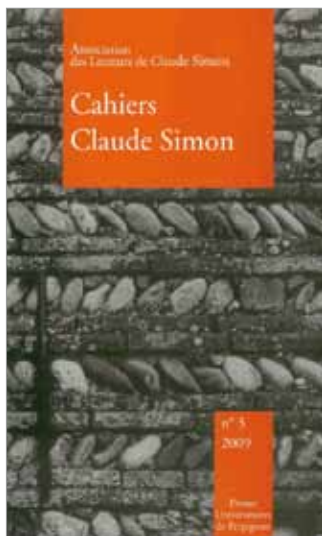
SABIES QUE...?

Nous detalls sobre com el cervell localitza el tacte

Notar un mosquit al nostre braç provoca una reacció ocular (mirem què ens ha tocat) i motora (provem d'aixafar l'insecte). Aquest acte, aparentment simple, amaga mecanismes complexos a nivell cerebral, ja que implica la localització i la comparació d'estímuls tàctils en parts mòbils del cos. Com podem orientar la mirada ràpidament cap el lloc correcte, o dirigir la nostra mà amb precisió contra l'insecte, independentment de la postura en la qual estem en aquell moment? Cal que la localització del tacte es calculi de manera dinàmica, en relació a la postura del cos. Un estudi científic del Grup de Recerca Multisensorial de la Universitat Pompeu Fabra ha revelat, per primer cop, l'àrea

cerebral implicada en aquesta integració. Durant la investigació, han identificat un àrea del còrtex parietal posterior que intervé en la integració de les sensacions tàctils amb la informació interna dels músculs sobre la postura del cos. El treball ha estat realitzat per Salvador Soto, professor ICREA i director del Grup de Recerca Multisensorial de la UPF, i Elena Azañón, de la Universitat de Barcelona, conjuntament amb Patrick Haggard i Matthew Longo, investigadors de l'University College London (Regne Unit). El treball, publicat per la revista *Current Biology*, ajudarà a comprendre millor les síndromes que comporten una desorientació del pacient respecte el seu propi cos.

Jean-Yves Laurichesse (dir.)
Cahiers Claude Simon n° 5
Association des Lecteurs
de Claude Simon

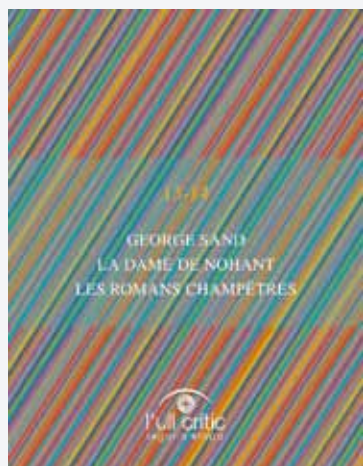
Aquest número presenta un text de Simon, «Mot à Mot», publicat el 1959 a *Les Lettres Nouvelles*, un informe sobre *Le Vent* i sobre la relació de l'escriptor en la fotografia i en el cinema; dels extractes de lletres i de documents iconogràfics sobre Barcelona; un panorama de la recepció de l'obra a Espanya; un text inèdit de Jean Rouaud.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2009 · 176 pàg. · 14 x 22,5 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-058-0 · 18 €

Diversos autors
George Sand. La Dame de Nohant.
Les romans champêtres

George Sand no fou només una dona amb vida turbulenta, enamorada de llibertat, sinó també una gran escriptora, conscient del seu treball, del seu valor i qui mesura la seua imatge i domina la llengua, dotant la veu femenina d'una ressonància molt particular. L'obra ens permet conèixer millor el treball de l'escriptora i l'abast de la seua influència al segle XIX.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2009 · 496 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8409-301-5 · 28 €
Català, espanyol, francès

Maurice Bardon
El Quijote en Francia
en los siglos XVII y XVIII

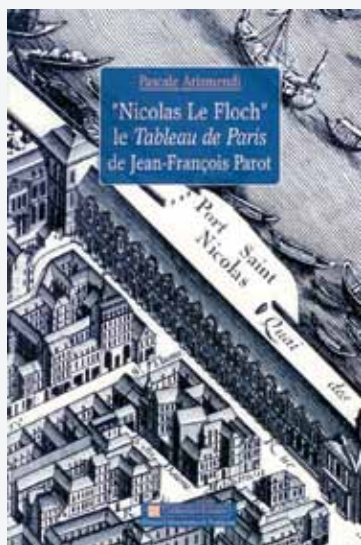
Un text de referència des de la seua publicació (1931). L'anàlisi de les traduccions del Quixot a França i la seua repercusió en novel·listes, filòsofs i dramaturgs són només alguns dels aspectes que aborda aquest estudi, a més de la relació amb el Quixot d'Avellaneda i de les relectures successives del personatge cervantí en la cruïlla Il·lustració-Romanticisme.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 1.030 pàg. · 14 x 22 cm · Cartoné · ISBN 978-84-9717-090-1 · 40 €

Lluís Pastor Pérez
Esriptura sexy

Els textos que no atrauen tenen un recorregut curt en un món en el qual la comunicació és el centre de qualsevol activitat. Quan es parla de comunicació escrita s'ha de parlar d'escriptura eficaç. I això significa que l'escriptor aconseguisca del seu públic el que s'havia proposat: informar-lo, orientar-lo, fer-lo pensar, proporcionar-li una opinió o convèncer-lo.

Barcelona: Editorial UOC SL, 2010
220 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-9788-101-2 · 19 €

Pascale Arizmendi
«Nicolas Le Floch», le Tableau de Paris
de Jean-François Parot

Si fundada en «l'intertextualitat» la representació que en dóna és molt fidel, la capital francesa no gensmenys continua sent, en la sèrie «Nicolas Le Floch», un espai «fictionnalísat». A més, en fer-se discretament l'eco de certes inquietuds postmodernes, la representació es mostra doble i convida implícitament el lector a repensar la modernitat.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 400 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-2-35412-063-4 · 25 €

Xus Ugarte i Ballester
La pràctica de la interpretació
anglès-català

Xus Ugarte, amb una experiència provada en la formació d'intèrprets i mediadors interlingüístics, ofereix un material per a l'aprenentatge pràctic de l'ofici. Totes les activitats del llibre, prop d'un centenar, estan esglaonades segons una progressió de dificultat, i més d'una vintena estan directament relacionades amb la interpretació per als serveis públics.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic), Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions: Universitat Pompeu Fabra, 2010 · 176 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-315-1 · 25 €

SABIES QUE...?

El bilingüisme s'associa a una millor eficàcia en les funcions executives

El grup d'investigació de Neuropsicologia i Neuroimatge Funcional de la Universitat Jaume I, dirigit pel catedràtic de Psicologia Bàsica, César

Ávila, ha descrit que les persones bilingües són més ràpides i eficients en determinades tasques en les què es fan servir funcions executives a causa d'una diferent forma de control cerebral. L'estudi desenvolupat pel grup d'investigació de la universitat pública de Castelló, en el què també han participat dos professors de la Universitat Pompeu Fabra, ha posat de manifest que les persones bilingües fan servir el lòbul frontal inferior esquerra, l'àrea de Broca, per respondre estímuls on es realitzen funcions executives (com ordenar formes per color o forma), mentre que les persones monolingües utilitzen la part dreta per respondre els mateixos estímuls.

Laia Baqué *et alii*
Materials i diccionari per a la traducció juridicoadministrativa francès-català

Ofereix una iniciació a la traducció jurídica i administrativa per a universitaris i estudiosos en general. Conté diferents unitats didàctiques que versen sobre alguns aspectes comparatius, que cal tenir en compte per traduir correctament les dues llengües. Inclou un glossari d'expressions, fórmules jurídiques i terminologia especialitzada.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 142 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2622-5 · 16 €

Nuria Edo Marzá,
Pilar Ordóñez López (eds.)
El lenguaje de la ciencia y la tecnología

Amb el fi d'aproximar-nos a aspectes concrets de la confluència dels fenòmens lingüístic i científicotecnològic, aquesta obra posa a l'abast del lector un variat ventall de contribucions, que analitzen la relació entre el llenguatge i els àmbits de la ciència i la tecnologia, com també les seues implicacions en l'àrea de la comunicació especialitzada.

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 · 293 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-706-4 · 15 €

Baltasar Porcel
Tres històries de neguit

Adaptació de textos narratius de Baltasar Porcel, en què els personatges viuen uns fets inquietants: l'aparició d'un cadàver una nit a Andratx; la caça d'un lleó que sembla el pànic en un poblat africà, i les conseqüències de la infidelitat d'una parella famosa. Els tres relats retraten els centres d'interès de Porcel com a narrador, periodista i cronista social.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic): Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010 · 64 pàg. · 13 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-364-9 · 11 €

David Paloma Sanllehi
50 obres de llengua del segle XXI
Resenyes i propostes de recerca

Orienta en el maneig i la consulta de títols necessaris en assignatures de llengua: diccionaris, gramàtiques, manuals de redacció, llibres d'estil, epistolaris, assaig, etc. Aborda l'estudi de diversos volums de l'*Atlas lingüístic del domini català* i de les obres completes de Pompeu Fabra. Útil per als estudiants aclaparats per llistes de referències bibliogràfiques.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 130 pàg. · 21 x 29 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2621-8 · 15 €

Hèctor Càmera i Sempere
La Mare de Déu en el Flos sanctorum romançat (1494)

Estudi i edició crítica dels capítols dedicats a la Mare de Déu en el *Flos sanctorum romançat* (Barcelona, 1494), primer testimoni imprès de la traducció catalana de la *Legenda aurea* de Jacobus de Voragine (ca. 1264). L'obra tingué una gran influència en la cultura i la devoció dels darrers segles de l'edat mitjana, i fou la més llegida després de la *Biblia*.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 248 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-9717-083-3 · 20 €

Marta Tafalla
Nunca sabrás a qué huele Bagdad

Imagina que no tingueres sentit de l'olfacte. Imagina que mai et despertara l'aroma del café acabat de fer, ni l'olor de cremat et fera sortir corrent de la dutxa per a salvar el pa de la torradora. Imagina que no pogueres percebre la fragància d'un bosc mediterrani les vesprades assollejades de maig. Així és el món de les persones que pateixen anòsmia.

Bellaterra (Cerdanyola del Vallès): Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona, 2010 · 268 pàg. · 16 x 23 cm · Rústica · ISBN 978-84-490-2611-9 · 15 €

Manel Riera-Eures,
Margarida Sanjaume
Diccionari d'onomatopeies i altres interjeccions
Amb equivalències en anglès, espanyol i francès

Els autors estableixen un repertori exhaustiu d'onomatopeies i interjeccions del català, amb indicació de variables formals i polisèmiques, definicions, exemples, notes d'informació addicional (sobre pronúncia, grafia, gesticulació associada a la interjecció, combinació d'interjeccions, sentits figurats, etc.) i amb equivalències en anglès, espanyol i francès.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic), 2010 · 288 pàg. · 13 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-9766-330-4 · 24 €

José Luis Blas Arroyo (coord.)
Corpus sociolingüístico de Castellón de la Plana y su área metropolitana

Una mostra representativa de l'espanyol que es parla a l'àrea metropolitana de Castelló de la Plana, a partir d'una selecció de 72 entrevistes semidirigides a parlants seleccionats per quotes idèntiques de sexe, edat i nivell d'instrucció. Les entrevistes han estat extretes del *Macrocorpus sociolingüístico de Castellón y sus comarcas* (MCSCS).

Castelló de la Plana: Universitat Jaume I. Servei de Comunicació i Publicacions, 2010 · 50 pàg. · 21 x 15 cm · Rústica · ISBN 978-84-8021-721-7 · 20 € · Inclou CD

Xavier Barceló Pinya (ed.)
Literatura sense papers: escriptures, art i entorn digital

Els diversos autors de *Literatura sense papers* reflexionen al voltant de les relacions entre la literatura i altres mitjans. Aquest llibre és el primer d'una nova col·lecció d'Edicions UIB: «Tessed. Textos, Cultures i Societats en l'Era Digital», un espai per difondre aproximacions crítiques als gèneres, textos i usos culturals de la contemporaneïtat.

Palma: Edicions UIB, 2010 · 205 pàg.
15 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-8384-147-1 · 18 €

Gloria Bordons (ed.)
Poesia contemporània, tecnologies i educació: actes del seminari

Quin paper juga la poesia en la formació de la persona? Quin corpus poètic contemporani podem oferir als lectors joves? Com pot contribuir la poesia contemporània a l'aprenentatge de la llengua en aules multilingües? Podem canviar les actituds de mestres i professors cap a la poesia?

Barcelona: Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona, 2010
136 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-475-3430-2 · Inclou DVD · 17 €

Miguel Ángel Lozano Marco
Los inicios de la obra literaria de Gabriel Miró. Del vivir

Després d'assajar amb les novel·les *La mujer de Ojeda* (1901) i *Hilván de escenas* (1903) –en les quals segueix, a la seua manera, les convencions novel·lístiques de l'època–, Gabriel Miró publica *Del vivir* (1904), amb la qual aconsegueix trencar aquelles convencions i trobar el seu estil personal: una estètica inseparable d'una ètica. Aquest llibre explora la troballa de l'escriptor.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 164 pàg. · 13 x 21 cm
Rústica · ISBN 978-84-9717-094-9 · 12 €

#56
EL GOS GEOMÈTRIC
Agustí Bartra
Jardins de Samsarcanda

Agustí Bartra
El gos geomètric

Escrita de manera febril pel Bartra madur, aquesta obra és un intens monòleg dramàtic on Caliban, el conegut personatge de Shakespeare, pren la paraula per llançar-nos la seua apassionant i contradictòria visió de la vida moderna. S'edita ara per primera vegada sola, tal com la va concebre Bartra, en un text revisat que respecta al màxim la voluntat de l'autor.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic), 2010 · 96 pàg. · 14 x 21 cm · Rústica
ISBN 978-84-9766-366-3 · 17 €

EL RACÓ DE Mètode

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Dels bestiaris a la consciència ecològica

El 2010 ha estat declarat per Nacions Unides com l'Any Internacional de la Diversitat Biològica. Els diferents éssers vius que habiten el planeta, i la multitud d'ecosistemes que conformen aquests animals i plantes, constitueixen el que anomenem diversitat biològica o biodiversitat. Els éssers humans formem part d'aquesta xarxa i per tant també depenem d'ella. Amb la celebració d'aquest any dedicat a la diversitat biològica, es pretén conscienciar sobre la necessitat de conservar i utilitzar la biodiversitat de forma sostenible.

L'Any Internacional de la Biodiversitat ve a recordar-nos com és de necessària la diversitat biològica i com hem de conservar-la davant els reptes a què s'enfronta (perill d'extinció de nombrosos animals i plantes, degradació i pèrdua d'ecosistemes, canvi climàtic...). I per a conscienciar la societat sobre aquests reptes a què s'enfronta el nostre planeta, la divulgació de la ciència i, en especial, la comunicació ambiental han de jugar un paper clau, tal i com ens recordava el número 66 de *Mètode: Ona verda: Comunicar el medi ambient*.

Afortunadament, en els últims quaranta anys, la societat ha anat prenent consciència de la importància del medi ambient, gràcies en part a la labor d'aquests periodistes i comunicadors ambientals. Però la natura i els diferents éssers vius que la conformen no han estat vistos sempre de la mateixa manera pels éssers humans. En aquest sentit, en l'edat mitjana eren comuns els bestiaris, uns llibres dedicats a animals on es descrivien les diferents espècies conegudes o imaginades per l'home. Després de la *Bíblia*, els bestiaris eren potser els llibres més populars de l'època.

Allò distintiu dels bestiaris era la lliçó moral que s'extreia de les característiques dels animals. La visió de la diversitat animal en aquella època derivava directament de la visió religiosa del món i, per tant, tots els comportaments animals tenien una explicació relacionada amb aquesta. En molts casos, la història natural es modificava amb dades imaginàries i inventades per tal que coincidira amb la lliçó moral que s'havia d'extreure del llibre.

Així, al llarg de les seues pàgines, els bestiaris anaven oferint dades sobre animals pròxims a l'home com el gos, la formiga, l'abella o el gall, i d'altres més exòtics com el lleó, l'estruç, el tigre o la pantera. No obstant això, també hi eren comuns animals fantàstics i mítics com dracs, sirenes, unicorns o la mateixa au fènix. Aquests animals eren situats normalment en terres llunyanes com l'Índia o Etiòpia, mites que van anar caient a poc a poc conforme s'anaren descobrint i coneixent aquests indrets llunyans.

Ara, *Mètode* recupera el *Bestiari català*, una obra del segle XV en forma de volum il·lustrat, i l'adapta al català modern per mà de l'entomòleg de l'Institut de Biologia Evolutiva (CSIC-UPF) Xavier Bellés, per fer-lo accessible al gran públic, de forma que ens pugam acostar a aquesta peculiar manera de comprendre la natura del passat.

Anna Mateu
Cap de redacció de *Mètode*

Ivana Gasulla

«El futur d'Internet és una fibra òptica més potent»

Fa només cinc anys que aquesta jove investigadora va acabar la carrera però, sens dubte, Ivana Gasulla (València, 1981) ha sabut aprofitar el temps. En només un lustre ha aconseguit formar part de l'Institut de Telecomunicacions i Aplicacions Multimèdia (iTEAM) de la Universitat Politècnica de València, guanyar el prestigiós premi IEEE LEOS Graduate Student Fellowship, o batre un rècord de velocitat de transmissió de dades per fibra òptica. És evident que el seu futur es presenta més que brillant.

Com vas arribar a l'Institut de Telecomunicacions i Aplicacions Multimèdia (iTEAM) de la Universitat Politècnica de València?

Afortunadament, l'iTEAM té fons per a mantenir investigadors postdoctorals. Jo vaig acabar la meua tesi fa un any i mig... i m'hi vaig quedar. El fet que l'iTEAM aposte per nosaltres és molt important. Pensa que ens dediquem a grans projectes que demanen no només becaris, sinó també persones que tinguen un perfil d'investigador, com pot ser el meu.

I exactament què és el que fas? Què tens entre mans ara mateix?

A l'iTEAM es treballa en projectes molt diferents, però tots relacionats amb les comunicacions òptiques: tenim un grup de mòbils, un altre de radars, un de microones, un d'aplicacions multimèdia... Jo pertany al grup de Comunicacions Òptiques i Quàntiques i ara mateix estic treballant en un projecte europeu que busca «frenar» la llum. Sembla molt futurista, però tampoc ho és tant... Això és, bàsicament, de tractar de

retardar una mica la velocitat de la llum per fer-la servir en certes aplicacions.

És a dir: investigació pura i dura...

Doncs sí. Aquests projectes et donen una línia a seguir i, a partir d'ací, vas investigant, vas publicant articles, fas presentacions, assisteixes a congressos internacionals... Per resumir-ho d'alguna manera, es podria dir que la meua feina agrupa totes les tasques universitàries, tret de la docència; tot i que també ajude a formar altres investigadors que estan començant o que estan realitzant la seua tesi doctoral.

O siga que, pràcticament, tens tot el temps del món per a centrar-te en la teua feina...

Efectivament, i sóc conscient que és una gran sort. De fet em sent una mica «pionera», perquè fins fa poc no es contemplava aquesta possibilitat. Per norma general, a les universitats, els investigadors eren els mateixos docents que només es podien tancar al «laboratori» quan trobaven una estona lliure. Nosaltres, afortunadament, podem dedicar el cent per cent del nostre temps a la investigació.

I aconseguir fites tan sorprenents com un rècord de velocitat de transmissió de dades per fibra òptica...

Doncs sí. Dintre del grup de Comunicacions Òptiques i Quàntiques de l'ITEAM hi ha moltes línies, i jo m'he centrat (de fet era el tema de la meua tesi doctoral) en la transmissió de dades per fibres òptiques multimodus. Són les primeres que es van fabricar. Es van començar a fer servir als anys 80 i van tenir molt d'èxit perquè eren barates i molt fàcils d'instal·lar. Tot i així, uns anys després van voler millorar-les i van crear una fibra òptica més cara i més complexa, amb tot el que això comporta. Nosaltres vam decidir treballar amb la primera i ens proposàrem millorar-ne la capacitat de transmissió. Després de fer centenars de proves al laboratori, vam aconseguir batre el rècord de velocitat al que feies referència.

I sempre pensant en l'usuari...

Efectivament. Al cap i a la fi, el que busquem nosaltres és millorar la capacitat de transmissió en l'últim tram de la xarxa: el que implica directament a l'usuari. Què volem aconseguir exactament? Capacitats de transmissió cent vegades més altes que les que ens pot oferir l'ADSL.

Tornant al tema del rècord, els diaris van recollir la notícia amb titulars cridaners de l'estil: «Ara et podràs baixar una pel·lícula en un parpelleig!». Això passarà realment?

Passarà, passarà... Hi ha molt d'interès, hi ha molts projectes europeus, hi ha moltes

empreses... Pensa que l'únic que falta ara mateix és millorar aquest últim tram. Tenim una xarxa troncal de fibra òptica molt bona, però quan arribem a l'usuari s'han de fer pedaços i la velocitat de transmissió es redueix moltíssim. Si em preguntes quan ens podrem baixar una pel·lícula en un parpelleig... Aquest és un altre tema. No sé si serà d'ací a 5 anys o d'ací a 10, però serà.

És clar que per batre aquest rècord de velocitat del què parlem, algú el va haver de perdre, en aquest cas els investigadors de Stanford. Hi ha molta competència en el vostre món?

Home... Una mica sí. Però mentre siga sana és bona, no? Motiva molt veure que algú fa alguna cosa interessant o que publica un article apassionant, i dir «doncs jo ho faré millor». De tota manera, més que de competència jo crec que s'hauria de parlar de col·laboració i de comunicació. Pensa que hi ha projectes europeus que et permeten entrar en contacte amb 15 partners, que parles continuament amb professionals de diferents universitats i d'empreses de tot Europa, que assisteixes a congressos internacionals... Són oportunitats úniques per a intercanviar punts de vista. Tot plegat, és molt enriquidor.

I és veritat que en el món de la investigació universitària també hi ha una bona dosi de secretisme? O hem vist massa pel·lícules sobre fórmules secretes?

No n'hi ha tant com podria semblar, tot i que és veritat que, de vegades, en cal una mica. La comunicació entre col·legues sempre ha de ser molt fluida, és cert, però també ho és que, si no et vols arriscar massa, t'has de guardar algunes coses només per a tu. De vegades, i afortunadament només de vegades, dones massa informació i després et trobes que algú fa alguna presentació o publica algun article que s'assembla sospitosament al què tu havies fet... Però tampoc cal fer-ne un gra massa. Al cap i a la fi, tots ens nodrim del coneixement dels altres: del que s'ha fet abans i del que s'està fent paral·lelament. No hem d'oblidar que la investigació és un procés incremental. De tota manera, mai no està de més mostrar el «què» però no el «com»...

I supose que tampoc estarà de més fer visites periòdiques a l'oficina de patents...

Sí, però no et penses... Ací ens preocupem molt d'anar a congressos o de publicar articles en revistes, però no de les patents. D'alguna manera, estem convençuts que estan més relacionades amb el món de l'empresa, i és una pena, perquè també haurien de jugar un paper molt important

al món de la universitat. Tots ens hauríem de plantejar que no només es poden patentar productes, sinó també idees, mètodes de treball... Es tracta, al cap i a la fi, de blindar la propietat intel·lectual que és el nostre valor principal.

Tornant al tema de la comunicació entre col·legues i de les sinergies. Quina opinió et mereix la Xarxa Vives?

Crec que aquestes iniciatives són molt importants. Com t'explicava, a la meua professió és bàsic estar connectat amb investigadors d'arreu del món, però, és clar, sempre s'ha de començar per casa. De tota manera, crec que s'hauria de potenciar. No he vist una interactuació massa forta. Imagine que en el camp de la docència es notarà més, però en el cas de la investigació en tecnologia no és tant evident, i és una llàstima.

Tu continues investigant ací, a casa teua, tot i que hi ha molts investigadors que el primer que fan només tenen una mica de reconeixement és marxar. És una opció teua? O és que encara no has rebut la trucada adient?

Si que és veritat que, arribats a un punt, la gent sol «fugir», entre altres coses perquè les condicions que hi ha ací no tenen res a veure amb les que es poden trobar a la resta d'Europa o als EUA. De tota manera, de moment jo treballo molt bé des d'ací, tot i que és cert, no ho negaré, que ja em comence a plantejar diferents opcions de futur... D'entrada, vull valorar si em convé fer una estada d'un any o dos.

I si en lloc de trucar-te de Stanford et truquen de Movistar o d'ONO?

Ja... Empresa o universitat... Són móns absolutament diferents. Al de la universitat no treballes només per fer currículum o per guanyar diners. És més una mena de rept personal. Hi ha molta motivació, molta llibertat... i moltes hores. A l'empresa, en canvi, depens de molts elements externs:

Un èxit a una velocitat vertiginosa

A aquesta jove investigadora valenciana li costarà molt oblidar l'any 2008. Al novembre, dues setmanes abans de llegir la tesi, Ivana Gasulla viatjava als EUA per recollir l'IEEE LEOS Graduate Student Fellowship, un guardó dotat amb 5.000 dòlars que, segons els seus impulsors, «reconeix el mèrits de caràcter extraordinari en el període corresponent a la realització de la tesi doctoral». Gasulla era l'única espanyola que figurava entre els dotze premiats d'aquell any, i va compartir honors amb representants d'universitats tan prestigioses como les de Tòquio, Colúmbia, Munic o Eindhoven.

El jurat va destacar la seua trajectòria i la seua participació en publicacions i congressos nacionals i internacionals en el camp de la tecnologia òptica. «Guanyar aquell premi –recorda Ivana– va ser molt gratificant, perquè no es tractava d'un guardó universitari, sinó d'un reconeixement 'real' i mundial. Em va motivar molt a continuar, perquè vaig descobrir que el que feia tenia ressò, que s'apreciava.»

Per si necessitava més incentius per continuar amb la seua feina, poc després, i juntament amb l'investigador Josep Capmany, va batre el rècord de velocitat de transmissió de dades per fibra òptica amb una marca brutal: un terabit per segon per un quilòmetre de fibra òptica. La velocitat aconseguida superava, de molt, les connexions a Internet actuals, que ofereixen entre un i vint megabits per segon en el cas de la ADSL, i l'anterior rècord del món, aconseguit per un equip de la Universitat de Stanford: dos-cents vint gigabits per segon. ¿El secret? Fer passar llum de làser per la fibra òptica multimodal, en lloc de la llum de bombetes led que es fa servir actualment.

d'uns diners, d'un producte determinat, d'unes pautes que et venen marcades des de dalt... Això sí, tens moltes més possibilitats de promoure't i d'avançar. El problema de la universitat en aquest sentit és que, ara, amb la nova llei de ciència que s'ha aprovat fa poc, no tenim places d'investigadors. Estem amb contractes temporals que es van renovant. Si vols ser permanent, l'única fórmula possible és ser personal docent. Convertir-te en un investigador-professor. Així les coses, per molt d'amor que sentes per la investigació, és normal que, tard o d'hora, arribes a la conclusió que t'estàs estancant. En el meu cas, ja veurem què passa... De moment, tinc molt clar que a la universitat hi ha molta feina per fer, hi falta molta gent, i més ara que hi ha hagut retallades importantíssimes en pressupostos i subvencions.

Tu ja has donat classes?

No encara, i no tinc vocació de professora. No enganyaré ningú. Crec que s'ha de potenciar i s'ha d'ajudar qui sí que tinga aquesta vocació docent.

I a banda de diners, què li mancaria al món de la investigació en aquest país?

Com he comentat abans, una normativa que contemple i definisca clarament la figura del personal investigador com a tal. Contractes permanents que ens permeten no haver de dependre de renovacions continuades. Estic convençuda que, si no solucionem aquest problema, la gent continuarà marxant a l'estranger per a trobar millors oportunitats i estabilitat laboral. Arribat a una edat, no pots estar pendent de contractes temporals ni sense saber què passarà el dia de demà.

No sé si la divulgació, arribar al gran públic, és també una assignatura pendent dels investigadors...

Absolutament. I és una pena, perquè és molt important que la gent sàpiga que

s'estan fent avanços ací mateix, al costat de casa seua.

Ja per acabar amb el tema de les empreses. Suppose que deuen estar molt pendents del que aneu fent, i més en el vostre cas. Teniu una relació fluida amb elles?

Sí que tenim molta comunicació. De fet, estem més que acostumats a col·laborar en molts projectes amb elles. De vegades, una empresa determinada et diu «mira, necessite que investigues sobre això o allò» i en aquest cas es fa més com una feina de tu a tu. A més a més, en tots els grans projectes d'investigació nacionals o europeus estem en contacte permanent amb grans empreses com Telefónica I+D o Alcatel.

Ivana, tu has passat de ser una alumna a ser investigadora en un temps rècord. Es veuen les coses diferents des de l'altra banda?

Molt diferents. Com a alumne només veus l'activitat docent. Estàs allà asseguda, esperant que t'ensenyen coses, i poca cosa més. No tens ni idea del que representa el món de la investigació, ni et pots arribar

a imaginar que aquell professor, a banda d'anar cada dia a classe, té moltíssimes més coses per fer: portar equips, fer estudis, publicar articles... Si tot va bé i passes a l'altra banda, descobreixes ràpidament que hi ha molta feina, però que, afortunadament, tenim molt potencial i un nivell molt més que bo.

I suppose que el que també teniu és un ambient de treball envejable. Parla'm una mica del grup de Comunicacions Òptiques i Quàntiques de l'iTEAM. Qui sou? Com es l'equip amb el què treballes a diari?

A l'iTEAM treballem al voltant de 150 persones i el grup de Comunicacions Òptiques i Quàntiques està format per unes 25. Tenim gent que estudia doctorats i la majoria dels qui tenen contractes no arriba als 30 anys, així que la mitjana d'edat de l'equip està al voltant dels 27 o dels 28 anys. Com et pots imaginar, som gent molt jove i l'ambient de treball està força bé. Hi ha molta motivació, molta comunicació, molta il·lusió... Si un dia arribes a la feina una mica baixet d'ànims, se t'acaba passant de seguida.

Llibres que m'han influït

- Stephen Hawking, *Historia del tiempo*
- Torcuato Luca de Tena, *Los renglones torcidos de Dios*
- Jorge Bucay, *Déjame que te cuente*
- Carlos Ruiz Zafón, *La sombra del viento*
- Anita Noir, *El vagón de las mujeres*

Llibres que recomanaria

- Stephen Hawking, *Historia del tiempo*
- Timothy Ferris, *La aventura del universo*
- Isabel Allende, *La casa de los espíritus*
- George Orwell, *1984*
- William Golding, *El señor de las mosques*

Feu activitats a fora del laboratori?

Efectivament. A les instal·lacions de l'iTEAM tenim pistes de tennis, de futbol, de bàsquet... A més a més, part de l'equip participa sovint en diferents carreres populars i, molts dies, després d'acabar la feina, anem a la platja de la Malvarrosa a jugar un partit de voleibol. El món de la investigació és molt sedentari i no ens podem passar tot el dia tancats. A més, practicar esport i, en general, fer activitats amb els teus companys de feina, és una bona manera de conèixer una mica més el teu equip. Als EUA ho saben des de fa anys.

I tot és així de positiu? No tens cap mena de queixa?

Bé... Potser que és un món molt masculí. Al grup de Comunicacions Òptiques i Quàntiques de l'iTEAM som només dos xiques. Cada vegada que hi entra algú nou creuem els dits, a veure si és una altra dona, però de moment no hi ha hagut sort.

Ivana, ja per acabar, què ens espera al futur pel que fa a la transmissió de dades?

El futur d'Internet, sense cap mena de dubte, passa per fer més potent la fibra òptica. De moment, no hi ha cap més tecnologia que ens permeta ampliar tant la capacitat de transmissió. S'ha de pensar que parlem d'una tecnologia molt jove, a la que encara hem de treure molt partit. Tampoc ens podem oblidar de les comunicacions sense fils. Tot i que estan més limitades en qüestions com la capacitat de transmissió o les pèrdues d'informació, el futur també passa per elles. De fet, la millor opció seria aconseguir una convergència entre tots dos móns.

Per Jordi Martínez
Periodista
Fotografies: Sergi Briet

Armando Alberola Romá,
Elisabet Larriba (eds.)
Las élites y la «Revolución de España» (1808-1814)
Estudios en homenaje al profesor
Gérard Dufour

Els divuit estudis d'aquest volum, a més de retre tribut al magisteri de dècades del prestigiós Gérard Dufour a la Universitat de Provença, reflexionen sobre el debat polític que va conèixer el període acotat, en què individus i col·lectius manifestaren opinions i adoptaren posicions diverses abans, durant i després de la Guerra de la Independència.

Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 390 pàg. · 17 x 24 cm
Rústica · ISBN 978-84-9717-086-4 · 35 €

Francesc Rodríguez Bernal
Els vescomtes de Cardona al segle XII
Una història a través
dels seus testaments

Qui eren els vescomtes de Cardona al segle XII? La resposta aparentment banal, és, en realitat, molt complexa. Si bé aquesta família nobiliària ha despertat l'interès d'erudits, és cert que la seua història està marcada per una manca d'homogeneïtat en els resultats. Gràcies a la consulta dels pergamins propis de la nissaga, l'autor aporta noves respostes.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2009 · 184 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8409-297-1 · 15 €

Vincent Parello
Des réfugiés espagnols de la guerre civile dans le département de l'Hérault (1937-1939)

A través de fonts en majoria inèdites conservades a l'Arxiu Departamental de l'Hérault, en el fons «Citoyens étrangers» de la Prefectura, aquesta obra vol descriure diferents facetes de l'èxode dels refugiats espanyols de la guerra civil, al departament de l'Hérault en el transcurs del període 1937-1939.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 216 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-2-35412-057-3 · 20 €

Diversos autors
Arqueología, patrimonio y desarrollo urbano. Problemática y soluciones
Actas del Seminario de Girona, 3 de julio de 2009

Dins el programa Cultura de la Unió Europea, destinat a analitzar les potencialitats arqueològiques i arquitectòniques de ciutats amb característiques determinades quant a mida i situació geogràfica, aquest volum plasma les conferències del Seminari de Girona de juliol 2009 i incorpora una transcripció de la taula rodona en català, castellà, francès, anglès i italià.

Girona: Universitat de Girona, 2010
262 pàg. · 21 x 30 cm · Rústica
ISBN 978-84-8458-309-7 · 25 €
Anglès català, espanyol, francès, italià

Josep Sánchez Cervelló (ed.)
El pacto de la no intervención
La internacionalización de la Guerra Civil española

En aquest volum el lector s'aproparà a la Guerra Civil espanyola des de la perspectiva dels aspectes internacionals que van influir en el desenvolupament de les diferents etapes del conflicte, des dels antecedents de la gènesi de la II República fins a les actuals mesures de recuperació de la memòria democràtica.

Tarragona: Publicacions URV, 2009
347 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8424-160-7 · 20 €
Català, espanyol

Élisabeth Badinter
L'infant de Parma

A mitjan segle XVIII, el xicotet infant de Parma, Ferran, fill del Duc de Parma Felip I i nét del rei d'Espanya Felip V i de Lluís XV de França, és objecte d'un experiment sense precedents. Sa mare, Lluïsa Isabel de Borbó, que volia que fóra un príncep modern, contracta com a preceptors l'elit dels filòsofs francesos. Serà el príncep il·lustrat que tothom espera?

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 100 pàg. · 12 x 21 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7694-2 · 12 €

George Sand
Història de la meua vida

Aquest llibre de George Sand és la seua obra magna autobiogràfica en què ens conta des de la seua ascendència familiar a la seua visió de l'escriptura amb tot de digressions, crítiques, comentaris, reflexions, retrats de persones, amitats i amors, receptes, etc. En aquestes planes, compagina la seua vida íntima amb la literària.

Palma: Edicions UIB, 2010 · 566 pàg.
20 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-8384-134-1
30 €

Núria Gil Duran (cur.)
Ebrencs del segle XIX
Personatges de la història social, política i econòmica del territori ebrenc al segle XIX

A partir de les conferències «Personatges de la història social, política i econòmica del territori ebrenc al segle XIX», apareix aquesta publicació amb aportacions sobre alguns dels personatges i les seues trajectòries, per a la memòria històrica, per al reconeixement i la identitat territorial i per a la posada en valor del patrimoni intel·lectual de les Terres de l'Ebre.

Tarragona: Publicacions URV, 2009
160 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISBN 978-84-8424-155-3 · 17 €

LA LECTURA DE...

Camilo José Cela Conde

Kitāb Tārīh Mayūrqa. Crònica àrab de la conquesta de Mallorca Ibn'Amīra Al-Mahzūmī

Es tracta de la mateixa història de sempre, solament que els papers estan canviats; els creients són els altres, els seguidors de l'Alcorà, i els infidels resulten ser qui s'emparen en el crucifix

Històries de la meva illa. Quin treball costa desembarassar-se del sentiment possessiu, entendre que, en termes històrics –i no diguem ja paleontològics– els individus som meres notes a peu de pàgina, apunts banals en un trajecte dins del qual ni tan sols tenim una ratlla assignada. Sovint, conversant amb qualsevol, parlo de la meva casa, de la meva terra, de la meva llengua. De la meva illa. Mallorca? La meva illa? L'illa de qui?

Mallorca va ser, abans, Mayurqa, i abans encara, Maiorica i, anant més enrere, una terra desèrtica i, si ens allunyem encara més, res de res. Com entendre que és així, que les nostres angoixes, els nostres odis, els nostres anhels són pura anècdota de la qual ningú, amb el temps, haurà d'acordar-se?

L'exercici de pedagogia comença per una troballa. Va ser Guillem Rosselló Bordoy qui la va portar a terme: el manuscrit que, de la mà d'Ibn'Amira Al-Mahzumi, duu el nom de *Kitab Tarih Mayurqa*, el llibre de la conquesta de Mallorca. Aquesta història va ser escrita pels amos als quals se'ls va despullar de l'illa; uns amos que, ai!, no érem nosaltres. Tampoc ho eren, si a això anem, qui es tenien per tals, el valí Muhammad Ibn'Ali Ibn Musa i la seva cort. Per ventura, els veritables posseïdors de Mallorca a la fi del mes de ramadà de l'any 626 –abril de 1229 per als rum, els infidels politeistes, els trinitaris– eren els pagesos que van assistir, entre preocupats, indecisos i confusos, al drama.

La conquesta de Medina Mayurqa, últim episodi de l'ocupació de l'illa per part dels rum, es narra en el *Kitab Tarih Mayurqa* donant pas a protagonistes molt diversos. El governador almohade que, amb les seves ànsies de riquesa, va arruïnar la convivència introduint l'enfrontament i l'odi entre vila i fora vila (què lluny arriben, déu meu —allah meu?—, els orígens dels afronts). Els soldats andalusís refugiats en Medina Mayurqa després de l'ensorrament de l'imperi, que va començar

amb la derrota de les Navas de Tolosa. El místic trinitari de Baryaluna que va arribar a les costes de Yabisa. La nau de Turtusa que, carregada de tresors i acompanyant al vaixell, va temptar la cobdícia del vaig valer Musa.

Els desitjos de venjança dels rum. El pla insensat de conquesta del seu rei, Jaume I, en una època de l'any en la qual el llebeix, barallant-se amb el gregal, converteix la mar en parany. La ingènua actitud dels pagesos que creien –ja llavors– que és possible l'aliança de religions. L'engany del renegat, apòstata i traïdor Ibn'Abbad –no mereix més llinatges– que es va desprendre de les veritats del Llibre i va seguir al dimoni al-Saytan. L'avarícia bàrbara del valí Ibn Musa, qui nega en l'últim moment fins al crèdit necessari per a abastir els defensors de Medina Mayurqa i proveir-los de menjar i indumentària.

Però tot això, ja dic, ens sona a estrany, a una història que procedeix d'un univers paral·lel al què els misteris quàntics han aravassat una engruna de testimoniatge. O tal vegada no; estem parlant de cobdícia, de traïció, de supèrbia, de venjança, d'insensatesa, de barbàrie... Es tracta de la mateixa història de sempre, solament que, per una vegada, els papers estan canviats; els creients són els altres, els seguidors de l'Alcorà, i els infidels resulten ser qui s'emparen en el crucifix. Al fons, una illa, Mayurqa, que es treu de sobre el tedi de comprovar com els insectes se succeïxen en la seva obstinació inútil de creure's amos, reis i fins a emperadors.

La lliçó que ens va deixar Ibn'Amira Al-Mahzumi és lúcida i eterna; la seva saviesa traspasa la frontera de les religions i les èpoques. Es resumeix en un parell de frases. Ens creiem distints però som tots iguals. Ens creiem magnífics i no passem de ser fugaços amos del no-res, minúsculs i prescindibles.

Catedràtic de Filosofia Moral
Universitat de les Illes Balears

Palma: Edicions UIB, 2008 · 158 pàg. · 19 x 28 cm ·
Rústica · ISBN 978-84-8384-069-6 · 30 €

Torcebraç entre dues cultures
Rosa Calafat Vila

Amb nombrosos exemples i cites, la lingüista Rosa Calafat analitza la situació de la llengua catalana, immersa sempre en una «pugna ideològica» desigual que dispersa i afebleix una percepció col·lectiva i comuna de la comunitat lingüística catalana. Davant la pressió d'un «discurs no propi», l'autora reclama que es faci visible un «discurs des d'un punt de vista català» i conclou que «ens cal cultura, a través de la paraula clara, neta i catalana».

Càtedra Unesco de Llengües i Educació de l'Institut d'Estudis Catalans, 2010. 209 pàg.
ISBN: 978-84-92583-96-6. 24€

Les monedes de Vespasià de la Província Tarraconensis (69-70dc)
Ian Carradice, Xavier Sanahuja i Jaume Benages

Les encunyacions imperials de Tàrraco han constituït un panorama relativament confús per a qui s'ha vist davant la necessitat de catalogar les monedes imperials de Vespasià. Aquest llibre ordena i aclareix aquest panorama, amb una metodologia ben plantejada, minuciosa i enginyosa. Es tracta d'un estudi de gran transcendència i d'ús obligat per a les persones –de dins i fora del món acadèmic– interessades en les emissions del món romà imperial.

Societat Catalana d'Estudis Numismàtics. Institut d'Estudis Catalans, 2010. 269 pàg.
ISBN: 978-84-92583-87-4. 40€

Contributions to Science
Institut d'Estudis Catalans

La revista, editada en anglès, ofereix en aquest volum articles extensos sobre tres commemoracions científiques que es van celebrar l'any 2009: l'Any Internacional de l'Astronomia; els dos-cents anys del naixement de Charles Darwin i dels cent cinquanta de la publicació de *L'origen de les espècies* i l'Any Monturiol. L'Institut d'Estudis Catalans es va afegir a aquestes celebracions amb diferents cicles de conferències que la revista recull.

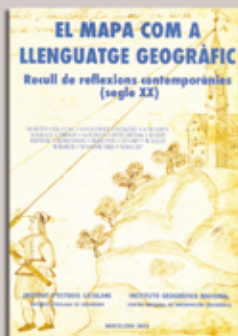
Institut d'Estudis Catalans, 2009. Vol. 5-2. 77 pàg. ISSN (format paper): 1575-6343
ISSN (format digital): 2013-410X. 39€

Estudis Romànics
A.M. Badia i Margarit i Joan Veny

El trenta-dosè volum de la revista recull diferents articles dedicats a la lingüística, la filologia i la crítica literària. La secció «Miscel·lània» inclou apunts sobre l'Any Rodoreda, una anàlisi de la revista *Els Marges* i l'estudi d'algunes de les rondalles d'Antoni M. Alcover. La revista conté també una quarantena de recensions i es completa amb la secció «Llibres rebuts», en què s'inclouen el *Diccionari de la literatura catalana* i la primera versió en alemany de *Curial e Güelfa*.

Secció Filològica. Institut d'Estudis Catalans, 2010. 704 pàg. ISSN (format paper): 0211-8572. 30€

El mapa com a llenguatge geogràfic: Recull de reflexions contemporànies (segle XX)
Pau Alegre i Nadal (ed.)

Els textos publicats en el llibre il·lustren algunes reflexions de l'evolució de l'expressió cartogràfica en el marc de la geografia durant els anys centrals del segle vint. S'han ordenat seguint quatre grans eixos: l'estudi històric dels mapes, l'evolució de l'expressió cartogràfica, les relacions entre cartografia i geografia i el món de les cartoteques. Una obra recomanada per a geògrafs interessats en la cartografia.

Societat Catalana de Geografia, Institut d'Estudis Catalans; Institut Geogràfic Nacional i Centre Nacional d'Informació Geogràfica, 2010. 389 pàg. ISBN: 978-84-92583-82-9; 978-84-416-1558-8. 20€

Els noms personals ibèrics en l'epigrafia antiga a Catalunya
Noemí Moncunill Martí

Aquest llibre aporta una visió de conjunt exhaustiva dels noms de persona ibèrics documentats fins ara en les inscripcions antigues de Catalunya. A més, ofereix un repertori detallat d'antropònims ibèrics, organitzats a manera de lèxic i comentats particularment, tant des d'un punt de vista estrictament lingüístic com des d'una perspectiva paleogràfica i epigràfica. Es tracta d'una eina indispensable per a latinistes, romanistes i historiadors de la llengua en particular.

Secció Històrico-Arqueològica. Institut d'Estudis Catalans, 2010. 164 pàg.
ISBN: 978-84-92583-92-8. 15€

Any Rodoreda 1908-2008
Joaquim Molas (dir.)

La *Memòria* recull totes les activitats que es van dur a terme durant l'Any Rodoreda arreu del país: els actes institucionals; els congressos, les jornades i les conferències; les edicions, les traduccions i els estudis; les notes i les ressenyes de premsa; les adaptacions teatrals; les exposicions i les lectures públiques; les produccions audiovisuals i virtuals; les rutes literàries, les activitats educatives, i les activitats de difusió i homenatge. Els textos del llibre són en català, espanyol i anglès.

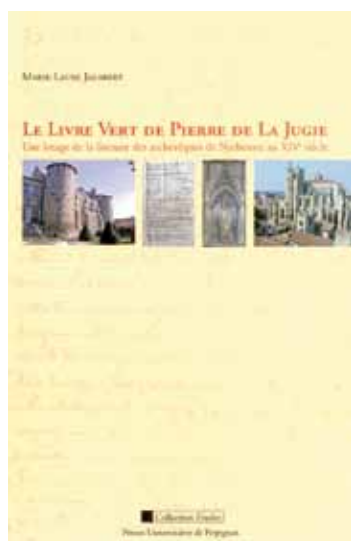
Fundació Mercè Rodoreda. Institut d'Estudis Catalans, 2010. 322 pàg.
ISBN: 978-84-923211-8-6. 35€

Quinze anys de periodisme: les col·laboracions de J.V. Foix a La Publicitat (1922-1936)
Pere Gómez i Inglada

L'obra, Premi Lluís Nicolau d'Olwer de Filologia 2007, correspon a la tesi doctoral de l'autor. Es tracta d'una visió global de la participació de Foix a *La Publicitat* que permet acabar de posar llum a una sèrie d'interrogants que planen sobre la seva dedicació literària. Durant aquests quinze anys, l'activitat bàsica de Foix és el periodisme i adreça els articles a un públic ampli, que pretén al·lisonar de cara a la seva formació política i cultural.

Secció Filològica. Institut d'Estudis Catalans, 2010. 498 pàg. ISBN: 978-84-92583-51-5. 40€

Marie-Laure Jalabert
Le Livre Vert de Pierre de la Jugie
 Une image de la fortune
 des archevêques de Narbonne
 au XIe siècle

L'obra presenta la senyoria dels arquebisbes de Narbona al segle XIV. Més enllà d'una anàlisi històrica inèdita, aquesta versió abreujada d'una tesi de doctorat és un viatge en la vida d'un gran senyor i d'un terrer del Llenguadoc al final de l'edat mitjana.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan, 2010 · 368 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica
 ISBN 978-2-35412-038-2 · 22 €

Novenes Jornades d'Arqueologia de les Comarques de Girona.
 Volum I. L'Escala-Empúries, 6 i 7 de juny de 2008

Recull de les ponències que es van realitzar durant les Novenes Jornades d'Arqueologia. En aquests textos trobem els resultats de gran quantitat d'excavacions arqueològiques i arqueopaleontològiques efectuades en la geografia de les comarques gironines i que van des de les antigues fortificacions a les necròpolis, acompanyats de profusió de mapes i fotografies.

Girona: Universitat de Girona, 2008
 358 pàg. · 21 x 30 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8458-275-5 · 20 €

Marie Curie
Pierre Curie
 Estimat Pierre, a qui mai més no tornaré a veure (Diari 1906-1907)

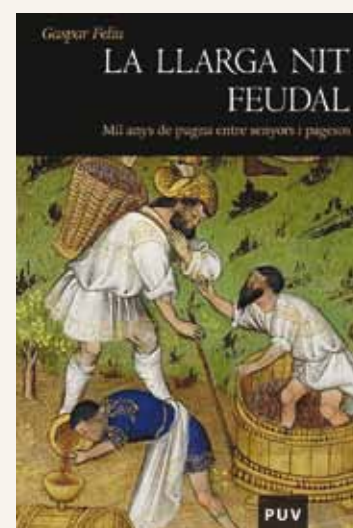
El llibre aplega tres textos fonamentals per a la història de la ciència: «Pierre Curie», una sòbria biografia escrita per Marie Curie; «Estimat Pierre, a qui mai més no tornaré a veure», un commovedor diari íntim redactat després de la mort de Pierre, i «Quaderns de laboratori», un extraordinari document històric preparat per la filla gran del matrimoni, Irène Joliot-Curie.

Santa Coloma de Queralt: Publicacions URV, 2009 · 181 pàg. · 16 x 21 cm · Rústica
 ISBN 978-84-8424-159-1 · 18 €

Gaspar Feliu
La llarga nit feudal
 Mil anys de pugna entre senyors i pagesos

Els estudis d'aquest volum se centren en l'organització i el funcionament de la societat i l'economia del territori català en els llargs temps feudals, des de la fi del món antic fins a la implantació, ja al segle XIX, d'una aparença de sistema liberal parlamentari. Una aportació original sobre aspectes centrals i controvertits de la historiografia medieval catalana.

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 368 pàg. · 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-84-370-7727-7 · 25 €

SABIES QUE...?

L'hormona del creixement i la melatonina, aliats contra l'envelliment cerebral

Un grup d'investigadors del Grup de Recerca en Fisiologia de la Universitat de les Illes Balears (UIB) ha analitzat les repercussions que poden tenir en la conducta l'hormona del creixement i la melatonina, en el marc del procés d'envelliment cerebral. L'equip de la UIB, dirigit pel doctor Rubén Rial, ha col·laborat amb la

Universitat Complutense de Madrid en l'experimentació amb animals, a partir del subministrament d'hormona de creixement i melatonina a rates d'edat avançada. Els resultats de l'experimentació han permès comprovar l'eficàcia d'aquestes dues substàncies en la prevenció de l'envelliment cerebral i deixen les portes obertes a futures investigacions per aplicar aquests tractaments també en humans. L'envelliment cerebral forma part de la nostra càrrega genètica.

André Balent, Nicolas Marty (coords.)
Catalans du nord et languedociens et l'aide à la république espagnole (1936-1946)

Temàtiques inèdites centrades al voltant de l'ajuda que catalans del nord i homes i dones del Llenguadoc: han portat als republicans espanyols, no només entre 1936 i 1939, sinó també després de la retirada de febrer de 1939 durant la segona guerra mundial.

Perpinyà: Presses Universitaires de Perpignan: Ajuntament de Perpinyà: Associació Maitron Languedoc-Roussillon, 2010 · 204 pàg. 16 x 24 cm · Rústica · ISBN 978-2-35412-065-8 22 € · Català, francès

Emilio La Parra López (ed.)
La guerra de Napoleón en España
 Reacciones, imágenes, consecuencias

Visió d'especialistes reconeguts sobre aspectes polèmics d'aquesta guerra: raons i circumstàncies del conflicte; imatge dels contemporanis sobre la guerra i les seues conseqüències humanes i econòmiques... Una pluralitat de perspectives que permet extraure conclusions interessants sobre la nostra època i l'adaptació de la identitat espanyola als nacionalismes.

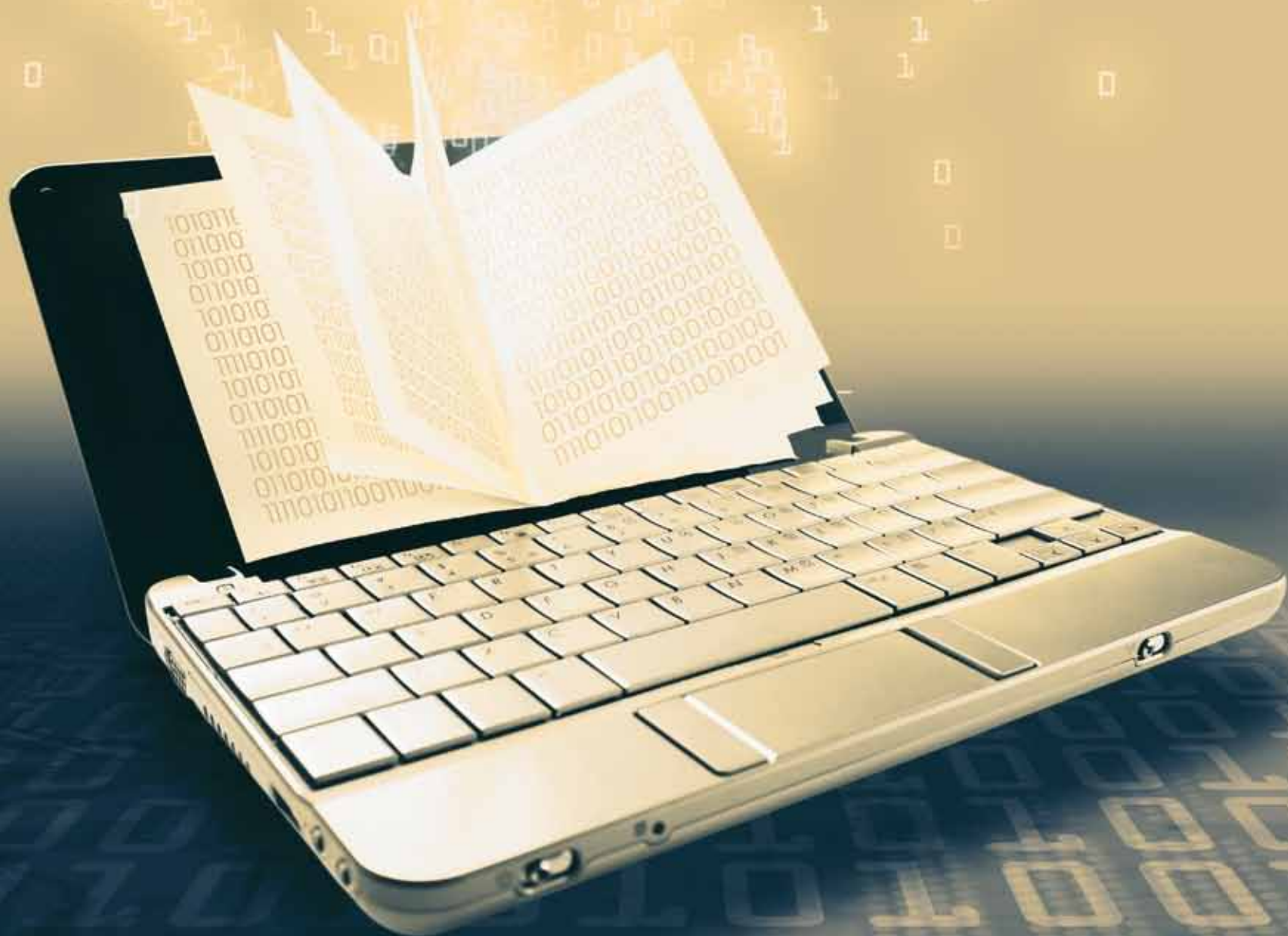
Alacant: Publicacions de la Universitat d'Alacant, 2010 · 448 pàg. · 17 x 24 cm Rústica · ISBN 978-84-9717-095-6 · 24 €

LA CRÒNICA

El llibre digital, paradigma de la tecnologia disruptiva

El llibre digital, també anomenat llibre electrònic, és una publicació que es difon en format digital, i que, per tant, necessita un dispositiu electrònic per a ser llegida. El que en principi podria ser contemplat com un simple avenç tecnològic, i res més, s'està convertint en tot un fenomen disruptiu quant al consum de la informació que té el paper com a suport de distribució.

La tecnologia disruptiva, a diferència de la tecnologia sostenible, és una tecnologia innovadora que trenca el *statu quo* del moment i permet millorar significativament un producte o un servei d'una manera que el mercat no espera. Representa un trencament radical –que no vol dir immediat– i implica el desplaçament de la tecnologia existent o la introducció d'un nou servei a la societat. Generalment, per tal de competir contra la tecnologia dominant i mirar de consolidar-se, la tecnologia disruptiva en els seus inicis presenta baixes prestacions. Millora progressivament i va ocupant els nínxols als quals la tecnologia establerta va renunciant, fins que finalment aconseguix la major quota del mercat. Aquesta descripció teòrica sobre la tecnologia disruptiva la podem aplicar al món de l'edició i del llibre en paper: el llibre digital, amb les seves noves prestacions i nous serveis, i els nous dispositius de lectura o de consum de la informació estan fent que la tecnologia i l'ecosistema econòmic, social i cultural que gira al voltant del llibre en suport paper estiguin sent desplaçats. No és, però, un tema recent ni inesperat: des de fa uns quants anys moltes línies d'edició (per exemple, enciclopèdies) han estat eliminades del catàleg de les editorials davant de la puixança dels ordinadors i, en especial, d'Internet, que ha permès la creació de nous productes i de serveis impensables fa escassos anys. Però la tecnologia disruptiva encara no ha completat el seu camí. La recent aparició de nous aparells lectors i la seva progressiva millora assenyalen un nou pas: la resta del catàleg editorial en paper, sense cap excepció, acabarà sent desplaçat per l'entorn digital. Tardarà més o menys, hi haurà més o menys convivència entre el paper i el digital, però aquest s'acabarà imposant al primer.

La digitalització de la informació permet que els llibres es puguin llegir en multitud de dispositius electrònics, com ara ordinadors, telèfons mòbils, *smart phones* (o telèfons intel·ligents), lectors de llibres electrònics, *tablets*, televisors, etc. (ja sigui mitjançant consulta per *streaming* –o reproducció en temps real– o mitjançant descàrrega dels fitxers). A més (depenent de les característiques del dispositiu), es poden adquirir i es poden llegir des de qualsevol lloc i en qualsevol moment. També, depenent de les característiques del dispositiu lector, l'usuari pot canviar la mida del text, prendre-hi notes, fer-hi cerques, desplaçar-se a pàgines concretes, enviar a imprimir, enllaçar amb informació externa, escoltar música, veure vídeos, consultar informació de diccionaris incorporats o vinculats, compartir la informació

i notes en xarxes socials i moltes altres prestacions que s'anomenen enriquides. I també, gràcies a la digitalització de la informació, aquesta pot ser personalitzada en funció de les necessitats dels usuaris (en educació, per exemple) o bé d'interessos comercials (publicitat, per exemple).

El llibre digital també està transformant l'acció mateixa de llegir (i, igualment, el lector mateix). Actualment hi ha qui sosté que l'hàbit de lectura de la societat i, en especial, del jovent està en retrocés. Però és així, realment? Es llegeix menys ara que abans? Què entenem per lectura? Com la quantifiquem? Ara en general llegim més que mai, encara que no siguin llibres. El lector, a més, ha de saber com s'organitza la informació, com i on es troba, com hi pot interactuar i, sobretot, el seu paper ja no és passiu: ara té un paper proactiu, ja que participa en els debats de les obres, ajuda col·laborativament a crear-les, a esmenar-les, a actualitzar-les, etc. També és important considerar que el llibre o el diari ja no són una unitat tancada entre dues tapes, com una unitat d'informació estanca: els llibres o els diaris poden ser oberts, integrables i mesclables, ja sigui per part de l'autor, de l'editor o de l'usuari. Evidentment, també sorgeixen productes electrònics dirigits especialment cap a un tipus determinat de suport, com ara les novel·les per a mòbils.

L'any 2007 l'aparició del Kindle d'Amazon veié com els dispositius lectors de llibres digitals (dits també *e-books* o llibres electrònics) sortien del seu estat de letargia per a reivindicar el seu paper en l'entorn digital (tinguem present que el llibre electrònic començà a difondre's el 1998). Aquests aparells lectors són uns dispositius fabricats especialment per a llegir llibres, dia-

ris, revistes i altres documents digitals i tenen un disseny que imita la forma i les dimensions del llibre de paper. La majoria de models utilitzen l'anomenada tinta electrònica i presenten com a gran avantatge el fet que permeten la visió dels documents en condicions extremes de llum ambiental, ja sigui en la foscor o en plena llum solar. Les pantalles de tinta electrònica, a diferència de les pantalles típiques dels ordinadors, no emeten llum per a poder llegir els documents, per la qual cosa la vista no es cansa. Entre altres prestacions, a més de les esmentades anteriorment, consumeixen poca energia, pesen poc, poden emmagatzemar centenars de llibres descarregats, etc. Altrament aquests dispositius tenen en l'actualitat limitacions que els fan aptes només per a llegir llibres o diaris: tinta en blanc i negre, refrescament lent de les pantalles (que no permet veure vídeos),

etc. El mateix concepte de lector de llibre electrònic ha implicat una certa controvèrsia: hi ha qui opina que com que la gent no llegeix, no té cap sentit un dispositiu dedicat a la lectura i que l'usuari preferirà un dispositiu amb més prestacions, com ara mòbils o tablets. Val a dir, però, que la tecnologia de la tinta electrònica està evolucionant i aviat disposarem de dispositius en color –flexibles o no– que també permetran veure-hi vídeo.

Al 2010, l'aparició de la *tablet* iPad d'Apple ha representat un nou pas vers la transformació del paper al digital. L'iPad és un ordinador en forma de taula plana i tàctil que està pensat més aviat per al consum d'aplicacions que no com un dispositiu per a crear continguts. L'experiència de l'usuari en aquest entorn és el que s'anomena «gratificant», ja que les prestacions, variades, poden ser altament enriquides amb vídeos, animacions, etc. Les *tablets* marquen un camí que el món de l'edició veu amb especial interès. Altrament, també hi ha qui considera que aquestes «aplicacions» són tancades i que acabaran esdevenint obsoletes, com ho són les aplicacions en CD, i que el futur ha de passar per internet. Per tant, anem cap a un entorn en què existiran multitud de propostes diferents i multitud de canals de distribució. Així,

Malgrat que encara hi ha gent refractària a considerar que estem davant d'una tecnologia disruptiva, podem dir clarament que el llibre digital està implicant una reformulació de la distribució i del consum de la informació en la societat del segle XXI.

al costat dels llibres de paper, existiran llibres digitals, llibres enriquits, aplicacions, i s'avançarà cap a una convergència real entre diferents tecnologies: televisió, ràdio, llibres digitals, etc. Respecte als llibres de paper, com que prèviament hauran estat digitalitzats (o ja seran digitals) ajustaran la seva oferta a la seva demanda real. Mitjançant la impressió sota comanda s'acabarà l'acumulació d'estocs de llibres per vendre i les anades i vingudes de llibres d'un magatzem a l'altre. Tot fa pensar que el llibre en paper conviurà amb el llibre digital durant un cert temps. A més, el paper com a objecte té un valor gens negligible. Per tant, de cara als editors, a

més d'oferir llibres més o menys enriquits hauran d'oferir la possibilitat d'imprimir els llibres sota comanda, talment com si fos un factor premium d'una proposta digital. I ara, un altre aclariment, com que hi haurà infinitat de propostes diferents (com persones i estils cognitius diversos), una d'elles serà la simple lectura seqüencial. Per tant, no totes les propostes hauran de ser enriquides. Val a dir, però, que el preu de venda serà sensiblement diferent i, molt probablement, inferior a l'actual. Respecte a la cadena de valor del llibre, aquesta canviarà radicalment en relació amb l'actual, de manera que existiran múltiples cadenes diferents, nous interlocutors i també la modalitat, cada vegada més en alça, de l'autopublicació.

Malgrat que encara hi ha gent refractària a considerar que estem davant d'una tecnologia disruptiva, podem dir clarament que el llibre digital està implicant una reformulació de la distribució i del consum de la informació en la societat del segle XXI. Les grans empreses són les més reticents a admetre el canvi i neguen aquesta evidència o bé adopten el nou entorn sense canviar el model de negoci. Innovar no vol dir traslladar mimèticament la informació i la cadena de valor del paper al nou entorn digital ni mantenir captius els lectors, sinó que el nou entorn implica un nou paradigma en el món de l'edició i un nou model de negoci. I aquest és un dels problemes actuals: bona part dels sectors afectats encara no han trobat models alternatius viables econòmicament. I encara més, la competència és molt important i tecnològicament parlant està més ben preparada (grans operadores de telecomunicacions i grans empreses informàtiques). A més, ara realment estem en un mercat mundial. Tenim problemes però també oportunitats. El paper dels editors –que haurà de ser reinventat– serà el de saber donar valor afegit als continguts –i comercialitzar-los– en un món en xarxa i saber trobar el seu nínxol de mercat.

Més de 800 cursos en l'estiu més intens de la regió Vives

La Guia de cursos d'estiu ha aplegat, un any més, la major oferta agregada de totes les àrees de coneixement

La Guia de cursos d'estiu que anualment publica la Xarxa Vives d'Universitats ha reunit, un any més, la major oferta de cursos d'estiu de totes les àrees de coneixement, i està adreçada als 400.000 estudiants de les universitats de la XVU, a professionals i a tota persona interessada a ampliar coneixements.

Enguany la Guia ha inclòs un total de 812 cursos que s'han realitzat a 31 marcs organitzatius arreu de 93 localitats dels territoris de parla catalana, amb la participació prevista d'unes 25.000 persones. Per primera vegada, la Guia ha estat disponible exclusivament en format electrònic al web: www.estiu.info.

Entre el 15 de maig i el 15 d'octubre, s'han realitzat cursos d'onze àrees acadèmiques: arts, humanitats, ciències de l'educació, ciències econòmiques, ciències jurídiques, ciències socials, medi ambient, ciències experimentals, ciències de la salut, estudis tècnics i altres, a més de cursos d'idiomes i de formació avançada. A banda dels cursos presencials, la Guia ha ofert també 79 cursos en modalitat a distància. Per facilitar la tria de cursos, el web ha inclòs un sistema de cerca avançada per àrea temàtica, localitat on es fa el curs, setmana d'inici, marc organitzatiu i número de curs.

Un any més, els estudiants universitaris han obtingut el reconeixement acadèmic en un gran nombre de cursos. La Xarxa Vives ha realitzat un procés per tal que els cursos obtinguen aquest reconeixement entre totes les universitats membres, de forma multilateral. Aquest reconeixement ha afavorit la mobilitat d'estudiants entre les universitats de la Xarxa, i amb aquest objectiu s'han atorgat un any més, en el marc del programa DRAC Estiu, ajuts a la mobilitat per assistir a cursos i activitats que figuren a la Guia.

Ajuts a la mobilitat

Com cada any, els assistents als cursos han pogut beneficiar-se d'aquests ajuts, adreçats a estudiants de les universitats de la Xarxa Vives que estiguen cursant estudis de grau, diplomatura, llicenciatura, bàtxelor, enginyeria o arquitectura que tinguin més de 45 crèdits aprovats i estudiants de màsters oficials universitaris i doctorat. L'objecte del DRAC Estiu és cobrir despeses de desplaçament, allotjament i matrícula per a aquelles activitats que apareixen a la Guia de cursos d'estiu de la XVU.

A través de la Guia es promou també l'intercanvi i la interacció entre els membres de la comunitat universitària de la regió Vives, i s'optimitza la difusió arreu del territori dels cursos que organitzen les 21 universitats membres i altres entitats vinculades.

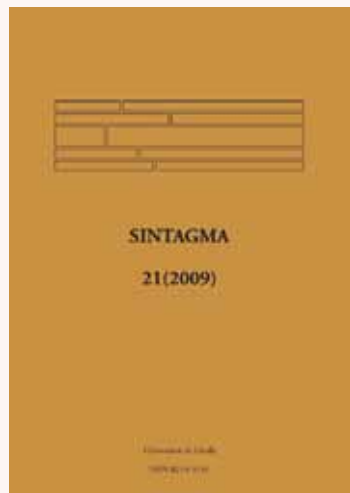
Diversos autors

Cota Zero 24

Arqueologia experimental

El terme «arqueologia experimental» està de moda, però sovint és difícil destriar-ne el sentit. Lluny de l'adscripció a l'anàlisi de la tecnologia prehistòrica, l'ús de la metodologia experimental engloba aspectes molt diversos: metodològics, funcionals, de pràctiques socials i econòmiques... L'objectiu d'aquest número és apropar els lectors a la riquesa del concepte.

Vic: Eumo Editorial SAU (Universitat de Vic),
2009 · 120 pàg. · 21 x 27,5 cm · Rústica
ISSN 0213-4640 · 27 €

Diversos autors

Sintagma 21

Aquesta revista de lingüística pretén fer conèixer i difondre els treballs de recerca que s'estan realitzant a les terres de Ponent en aquest àmbit del coneixement, i alhora afavorir l'intercanvi d'idees i coneixements amb investigadors d'altres indrets. De periodicitat anual, recull en un centenar de pàgines estudis, recensions i notícies d'interès general.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida,
2009 · 128 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica
ISSN 0214-9141 · 10 € · Anglès, català, espanyol

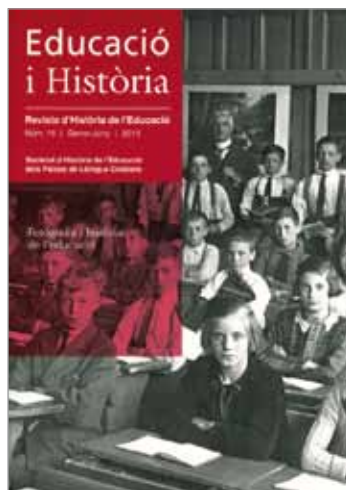
Bernat Sureda (dir.)

Educació i Història 15

Revista d'Història de l'Educació

Aquest monogràfic, coordinat per la doctora Francesca Comas, té com a objectiu acostar al lector el debat obert sobre els usos i les utilitats de la fotografia com a font per a la història de l'educació. Des d'aquest número, i en coedició amb l'Institut d'Estudis Catalans, Edicions UIB incorpora la revista al seu catàleg, dirigida pel doctor Bernat Sureda.

Palma: Edicions UIB: Societat d'Història de l'Educació dels Països de Llengua Catalana,
2010 · 262 pàg. · 15 x 21 cm · Rústica
ISSN 1134-0258 · 15 €

E-BUC.COM

SABIES QUE...?

Les praderes de posidònia recuperen vitalitat a la Mediterrània

Les praderes de posidònia han recuperat uns nivells normals de vitalitat, segons les comprovacions efectuades per un grup d'investigació en

biologia marina de la Universitat d'Alacant. Superada una etapa de danys i de debilitament i després de les mesures adoptades, sobretot contra la pesca il·legal, aquesta planta marina fonamental per a l'ecosistema de la Mediterrània ha recuperat el seu equilibri en el litoral entre El Campello i la Vila Joiosa, sotmès a examen. El portaveu del grup, Just Bayle, destaca que per a completar el projecte van ser fonamentals els esculls artificials construïts, blocs de formigó submergits, que impedeixen la pràctica il·legal de la pesca d'arrossegament.

Diversos autors

Les cares de la música

És un monogràfic on diversos especialistes en l'àmbit de la música i la comunicació parlen sobre la relació de la música amb el cinema, la televisió, la publicitat, la tecnologia, els concerts i la ciutat. El número també conté la secció anomenada «Fonaments», que recull diversos articles sobre diferents aspectes del món de la comunicació i les principals ressenyes bibliogràfiques.

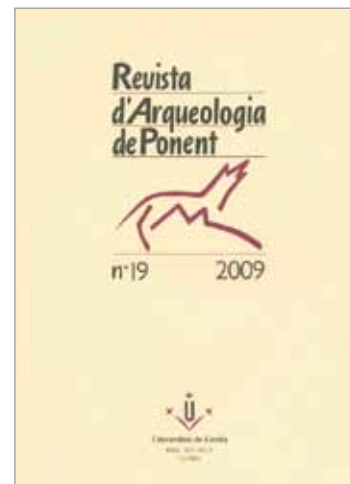
Barcelona: Trípodos. Facultat de Comunicació
Blanquerna (URL), 2010 · 192 pàg. · 23 x 15 cm
Rústica · ISSN 1138-3305 · 14 €

Diversos autors

Revista d'Arqueologia de Ponent 19

La revista recull els últims avanços en investigació i pràctica arqueològica, al recer científic de la Secció de Prehistòria i Història Antiga. Aquest número incorpora algunes novetats, com la renovació del Consell de Redacció (amb l'ampliació de membres), canvis en l'avaluació i la certificació dels treballs publicats o xicotets canvis en aspectes formals de la revista.

Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida,
2009 · 418 pàg. · 21 x 30 cm · Rústica
ISSN 1131-883-X · 27 € · Català, espanyol

Salvador Cardús

L'Espill 34. Literatura Perseguida

Diversos autors

L'Espill s'ha convertit, sense cap mena de dubte, en la millor revista catalana de pensament en el camp de les ciències socials i les humanitats

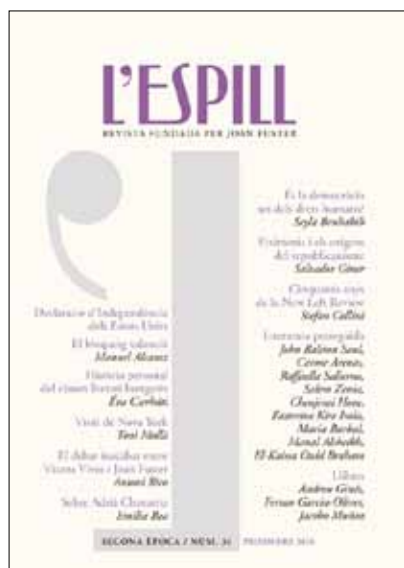
Cada tardor, hivern i primavera, des de 1999 i fins a 34 números, ha aparegut regularment *L'Espill*, la revista de pensament dirigida per Antoni Furió, que té de cap de redacció Gustau Muñoz i que edita la Universitat de València i Edicions Tres i Quatre. Es tracta de la segona època de la revista fundada per Joan Fuster l'any 1979 i que havia desaparegut el 1991. En el seu primer editorial d'aquesta segona etapa quedaven ben establerts els objectius als quals ha estat fidel: «Obrir camins per a pensar la realitat contemporània des de les nostres coordenades pròpies, tot contribuint a una instal·lació més decidida de la cultura catalana en una modernitat assumida críticament».

No hi ha res millor que partir d'idees clares per aconseguir els objectius que hom es proposa, i més si es tracta de fites que se sustenten en l'excel·lència intel·lectual. I *L'Espill* ha esdevingut allò que es proposava. A més, s'ha convertit, sense dubte, en la millor revista catalana de pensament en el camp de les ciències socials i les humanitats. Un pensament que com es comprometia en aquell primer editorial, defuig una orientació definida en el terreny polític o de les idees per fer de «la independència, la valoració del pluralisme, l'actitud crítica» els seus signes d'identitat. Sóc del parer que aquesta excel·lència de *L'Espill* és resultat, principalment, del seu director i cap de redacció i, és clar, d'un selecte consell de redacció. Ara bé, hi ha un context polític i territorial que hi ajuden. I és el fet de la seva ubicació perifèrica. No en va la duresa de les condicions de vida de les perifèries sol explicar que hi apareguin les millors idees, les més innovadores, les que encaixen millor amb aquells principis d'independència, pluralitat i crítica anunciats. La perifèria provoca, des del punt de vista intel·lectual, unes condicions d'incomoditat, d'estrangerització, semblants a les de l'immigrant o a les de l'estigmatitzat, i que tan bons resultats han donat a la història del pensament i de la cultura. Voldria ser ben entès: aquesta mateixa revista, al cor del país, a Barcelona, s'hauria mogut entre la relativa confortabilitat del pressupost públic al servei d'algun projecte polític, o la dòcil submissió als criteris de l'acadèmia i al servei de la carrera professional. I el que dic de *L'Espill* ho podria

repetir a l'hora d'assenyalar els millors perfils intel·lectuals, amb nom i cognom, del país. *L'Espill* a més de publicar el millor pensament local, ha portat a casa els debats més avançats del panorama internacional, i ho ha fet de manera constant i coherent des del primer número fins al darrer. Si s'observa el darrer exemplar, a part de la suggestiva secció monogràfica dedicada a la «Literatura perseguida», i només per citar el primer article, destaca l'assaig de Seyla Benhabib, professora de Filosofia i Ciència Política a Yale: «És la democràcia un dels drets humans?». Però particularment m'han interessat els «Documents», una mena d'ancoratge en els punts de referència del nostre món polític i intel·lectual, i que des del meu punt de vista acaben sent on es delaten les veritables –i confessades– intencions dels responsables intel·lectuals de la revista. *L'Espill* va començar en el primer número amb un text de Isaiah Berlin, i ara, al número 34, ens hi publica la Declaració d'Independència dels Estats Units. Potser hauríem de dir que aquesta secció de clàssics és, en el fons, la de més rabiosa actualitat. I, parlant de seccions, no en trobaríem una altra de dedicada a la crítica de llibres més compromesa que la de *L'Espill*. En el darrer lliurament, a més del comentari precís de Jacobo Muñoz, no tenen pèrdua els articles d'Andreu Ginés i Ferran Garcia-Oliver, uns textos incisius i brillants i una mostra de llibertat crítica i solidesa de criteri.

L'única observació crítica que se m'acut és que no estic segur que *L'Espill* hagi aconseguit el reconeixement i el lloc que mereix en el món del pensament del país. Vull dir, ras i curt, que no estic segur que la coneguem i la llegim prou. Potser tota la bondat «perifèrica» del seu origen fa més difícil la centralitat que hauria d'ocupar en l'espai cultural català, en la seva acceptació més àmplia. Potser és que el nostre país, des del punt de vista intel·lectual, té més perifèria que no pas «centralitat», cada vegada més raquítica. O potser, encara, és que no en tenim, de centralitat, conformada a fer de colònia del centre acadèmic i polític peninsular. No ho sé. Potser *L'Espill*, en un número futur, ens podria ajudar a dilucidar-ho.

Universitat Autònoma de Barcelona

València: Publicacions de la Universitat de València, 2010 · 160 pàg. · 17 x 24 cm · Rústica
ISSN 0210-578X · 9 €

MÈTODE

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

REVISTA DE DIFUSIÓ DE LA INVESTIGACIÓ • ESTIU 2010

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Vull subscriure'm a la revista Mètode durant un any

Preu de subscripció anual (4 números l'any): 25€ per a Espanya, 40€ per a l'estranger

FORMA DE PAGAMENT:

Rebut domiciliat en el meu compte corrent

(20 dígits)

(LA RENOVACIÓ, SI NO S'INDICA EL CONTRARI, SERÀ AUTOMÀTICA)

TRIA UN REGAL DE SUBSCRIPCIÓ:

- Vull el DVD de MÈTODE.
- Vull la monografia 1: *Albert Einstein. El seu segle i la seua ciència.*
- Vull la monografia 2: *Els nostres naturalistes.*
- Vull la monografia 3: *Autobiografia de Charles Darwin.*
- Vull la samarreta. Talla: S M L XL

Nom i cognoms (nom fiscal)

DNI

Telèfon

Domicili

Codi Postal

Població

Adreça electrònica

DATA I SIGNATURA:

Revista de referència de la
Xarxa Vives
d'universitats

Prisma Especial del Jurado 2009

Premi Crítica Serra d'Or 2009

INFORMACIÓ I SUBSCRIPCIONS A MÈTODE:

MÈTODE. Jardí Botànic de la Universitat de València

C/ Quart, 80. 46008 València

SUBSCRIPCIONS: 96 386 45 61

www.metode.cat

Xarxa Vives
d'universitats

Sóc FAN de navegar per l'Ebre
Miravet. Riu Ebre.

www.llagutsdelebre.com
www.ebrenavegable.cat

Generalitat
de Catalunya

som-hi